

1970 மார்ச் 17]

(5) அமைச்சர் அறிக்கை.

கோதுமை வழங்கலுறித்து துணை வினாவிற்கு (எண் 109) அளித்த விடையைச் சரிசெய்து உணவு அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்ததாக 25-8-1969 அன்று 109-ஆம் எண்ணுள்ள கேள்வியின் துணைக்கேள்வி ஒன்றுக்கு மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில்குறித்து ஒரு விளக்க அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவையில் 25-8-1969 அன்று 109 ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்கு திரு. நா. வீராசாமி அவர்களால் விடுக்கப்பட்ட துணை வினா ஒன்றுக்கு விடை அளிக்கையில் பொதுமக்களிடையே கோதுமை உணவைப் பரப்புவதற்காக அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கோதுமை வழங்க ஆயிரம் டன் கோதுமை எழைக்க வேண்டும் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது என்று நான் பேரவைக்குத் தெரிவித்தேன். சரியான நிலை என்னவெனில், ஏறத்தாழத் தாக்குண்ட பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணியில் பணிபுரிய இயலாத மூப்பல தளர்ச்சி புற்றவர்களுக்குக் கருணை உதவியாக வழங்குவதற்கு வேண்டி நன்கொடை கோதுமை 100 டன் மட்டுமே இந்திய அரசின் உணவு வேளாண்மை அமைச்சகம் ஒதுக்கியுள்ளது. கோதுமை உணவுப் பண்டங்களைப் பரப்புவதற்காகச் சிறப்புக் கட்டில் விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் நோக்கத்துடன் மாநிலத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அடங்கியும் 100 டன் நன்கொடை கோதுமை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணியில் பணிபுரிய இயலாத ஏழை மக்களுக்கும் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் நன்கொடை கோதுமையி லிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுவது குறித்தும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(6) 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான நீதிக் கோரிக்கைகள்மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று பத்திரப்பதிவுத்துறை, எழுது பொருள் அச்சத்துறை, மாநிலச் சட்டமன்றம் ஆகிய மூன்று மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. நேரத்தை எப்படி ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் இரண்டுக்கும் ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கி விட்டு, பாக்கி நேரத்தைச் சட்டமன்ற மானியத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 11-30 மணி வரை பத்திரப் பதிவுத்துறை, எழுதுபொருள் அச்சத்துறை மானியக் கோரிக்கைகள்; அதற் குப்பிறகு மாநிலச் சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையை எடுத்துக் கொள்வோம்.

திரு. எ. பாலகப்பிரமணியன் : எழுதுபொருள் அச்சத்துறைபற்றி சொல்ல வேண்டியவை இருக்கின்றன. ஆகவே மொத்தமுள்ள நேரத்தை இதற்குப் பாதி, அதற்குப் பாதியாக ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலாவதாக பத்திரப் பதிவுத்துறை எழுதுபொருள் அச்சத்துறை மானியங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். 12 மணி வரை இவற்றுக்கு நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

[1970 மார்ச் 17]

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப்பதிவுத்துறை

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை ■ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 93,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the cut motion standing in my name, viz.

That the allotment of Rs. 93,53,000 under Demand No. 5—Registration Department be reduced by Rs. 100.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy I move the cut motion standing in my name, viz., “That the allotment of Rs. 93,53,000 under Demand No. 5—Registration Department—be reduced by Rs. 100.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, பத்திரப்பதிவு செய்ய சொத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கும்பொழுது ஏற்படும் காலதாமதத்தை நீக்க வழிவகை காணுவது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 93,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. ரா. கனகசபை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகமாகப்பத்திரப் பதிவு நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 93,53,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்—அச்சத்துறை * என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,77,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the cut motion standing in my name viz.

“That the allotment of Rs. 2,77, 73,000 under Demand No. 34 Stationery and Printing be reduced by Rs 100.

* 94-98-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது 99-114-ம் பக்கங்களில் ஆய்வுரை இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 17]

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மேலும் சிறப்பான முறையில் பல வண்ணங்களையும், படங்களையும் கொண்டு அச்சிட்டு மலிவான விலையில் வழங்குதல் மிக அவசியம் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க---

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,77,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”. என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கப் பாடபுத்தகங்கள் அச்சிடுவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தை நீக்குவதுகுறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,77,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அச்சத் தொழிலாளர்களின் சம்பள உயர்வு, வீடு கட்டிக் கொடுப்பது முதலிய கோரிக்கைகளைத் தீர்த்து வைக்காதததைப்பற்றி விவாதிக்க---

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,77,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. முதலாவதாக திரு. க. இராமமூர்த்தி பேசுவார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவுத்துறையைப் பொறுத்த வரையிலும்—பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கு முன்பாகப் பதிவு செய்யப்படுகிற நிலம், வீடு அல்லது மற்ற சொத்துக்களின் மதிப்பை மதிப்பிடுகிற முறையைப் பற்றி அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சொத்துக்களை மதிப்பிடு செய்வதற்கு இன்றைய தினம் தனி அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு இருக்கிற சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளில் இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் நினைத்த அளவில் மேலெழுந்தவாறியாக மேல்போக்காக அன்றையதினம் இருக்கிற மார்க்கெட் வேல்யுவை வைத்து மதிப்பிடு செய்கிறார்கள். அதன் விளைவாக நிலம் என்றால் பயிரிடுகின்ற நிலத்திற்குத் தீர்வையின் அடிப்படையிலே இதுவரையிலும் செய்யப்பட்டுவந்த பத்திரம் வாங்குபதற்கான மதிப்பிட்டு முறை மாற்றப்பட்டு அந்த நிலத்திற்கு இத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்ற அடிப்படையிலேயும் வீட்டு மனையென்றால் அந்த வீட்டுமனைக்கு இத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்ற அடிப்படையிலேயும் பத்திரங்கள் வாங்கிப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இந்த மதிப்பிடு முறையினால் பெருமளவிலே எந்தப் பகுதி மக்கள் தங்கள் சொத்தைப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்கிறார்களோ அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மதிப்புத் தெரிவிக்கப் படுவதில்லை. பத்திரம் பதிவு செய்யப்படுகின்ற நேரத்திலேதான் அங்கே சென்றதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் ஒரு விலையை வைத்து அதிகமான

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 17]

விலைக்குப் பத்திரம் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்பதே நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, தான் அவர்களுடைய சொத்து எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிகிறது. அங்கங்கே அந்த அந்தப் பகுதி மக்களிடையேயும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடையேயும் வெறுப்பு என்றால் வெறுப்பின் அடிப்படையிலேயும் நெருக்கம் என்றால் நெருக்கத்தின் அடிப்படையிலேயும் அந்த விகிதாசாரம், மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இந்த மதிப்பீடு தவறானது என்று சொல்வதற்கும் பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்றதற்கும் அங்கங்கே இருக்கின்ற கோட்டாட்சித் தலைவர்களிடத்திலே விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான பரிகாரம், முடிவு, தீர்ப்பு, உடனடியாகக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மனுவை அங்கே சென்று கொடுத்தால் குறிப்பிட்ட நிலத்தைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கொடுத்தால் கொடுத்து வின்று மாதங்கள் ஆகியும் என்ன விவரம், விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற விவரம்கூட எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப் பல மாதங்கள், ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு நிடித்துக் கொண்டே போகுமானால் என்ன காரணத்திற்கான மதிப்பீடு முறையை உண்டாக்கினோமோ அதிலே பயன் இல்லாதது போய்விடுகிறது. மதிப்பீடு முறையை எந்த அடிப்படையிலே அன்றைய தினம் கொண்டு வந்தார்கள் என்பது தெரியவில்லையென்றாலும் இப்பொழுது உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்படுகின்ற நேரத்திலே அரசாங்கம் மிச்சம் நிலம் இருந்து எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் இந்த மார்க்கெட் வேல்யுவினுடைய மரியாதை என்ன என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யும் பொழுது மதிப்பீட்டு விலை கொடுப்பார்களா அல்லது பத்திரம் வாங்கிய அடிப்படை வைத்துக்கொண்டு கொடுப்பார்களா, மார்க்கெட் நிலவரம் உங்களுக்குத்தானே தவிர அரசுக்கல்ல என்று சொல்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. பூஸ்டிங் ஆப் வேல்யு எந்த அளவுக்கு என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து மதிப்பீட்டு முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே உணர்ந்த விரும்புகிறேன்.

பத்திரப் பதிவு செய்யப்படுகின்ற முறை மிக மிகக் கலபமாக்கப்பட்டிருக்கிறது இது வரவேற்கத் தக்கது என்றாலும்கூட பத்திரங்களை வாங்கியபிறகு பட்டா மாற்றுச் கலபமாக செய்யப்பட்டாலும்கூட புதிய முறைக்கு முன்பாக பதிவு செய்யப்பட்ட பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையும் அந்தப் பழைய பட்டாக்களையும் மாற்றுவதற்கு ரெவின்யூ இலாகாவோடு சேர்ந்து ஒத்துழைத்து இந்தத் துறை விரைவிலே செயல்பட வேண்டும். புதிய பதிவு முறையின் காரணமாகப் பல இடங்களிலே வேலை வாய்ப்பினை இழந்திருக்கிறார்கள். திண்டிவனம் பகுதியிலே உள்ள பதிவு செய்யும் துறையிலே இடம் போதா நிலைமையும் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள் வந்தால், இருக்க இடம் போதாத நிலைமையும் வந்தவர்கள் உட்காருவதற்கு பெஞ்ச் இல்லாத நிலைமையும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அலுவலகத்தில் சௌகரியமான முறையிலே வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு நேரங்களிலே புதிய மதிப்பீடு முறையின் காரணமாக நிலத்தை மாற்றிக் கொள்கிற முறையும் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிற முறையும் ஒப்பந்தம் செய்கின்ற முறையும், பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்கின்ற

1970 மார்ச் 17]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

முறையும் சிரமமாக இருக்கின்றது. பத்திரப் பதிவாளர் அலுவலகத்திலே பணிபுரிகின்றவர்கள் பதிவு செய்ய வருகின்றவர்களை திரும்பத் திரும்பச் சென்று வருமாறு சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பத்திரத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பத்திரத்திலேதான் கவனம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, என்ன காரணத்திற்காகப் பத்திரம் பதிவு செய்கிறார்கள் என்பதைச் சட்டப் படிபுள்ள ஒன்றிரண்டு காரணங்களைக் கேட்பதைத் தவிர, மற்ற என்ன காரணங்களுக்காகப் பதிவு செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் திரும்பத் திரும்ப அவர்களைப் போய்வரச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அச்சத்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பணி போதாது என்பதோடு மட்டுமல்ல; இன்னும் சிறப்பாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் தினைய தினம் பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் பாடப் புத்தகங்களை அவர்களே அச்சடித்துத் தருகின்ற பொறுப்பினை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அச்சத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் மிகுந்த காலதாமதத்தோடு வேலை செய்வதைப் பார்க்கிறோம்.

லாட்டரி டிக்கட்கள் அச்சடிக்கப்படுகின்ற முறையைப் பார்க்கிறோம். அதிலே குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை ஆரம்பத்திலேயே பார்த்தோம். பல லாட்டரி டிக்கட்டுகளில் நம்பர் சரியில்லாத நிலைமையும் ஒரே நம்பர் இரண்டு இடங்களிலே இருக்கிற நிலைமையும் பார்த்தோம்.

அச்சத் துறைக்குப் புதிய இயந்திரங்களை வரவழைத்து நவீனப்படுத்துகின்ற நிலைமையை அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு மேல் என்ன என்ன வேலைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதையும் அரசு நிர்ணயிக்கவேண்டும். பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் அரசு தானே பாடப்புத்தகங்களை அச்சடித்துத் தருகின்ற பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இது மிகப் பெரிய பொறுப்பு. அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த அச்சத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிடங்கள் மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

■ திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆவணப் பதிவுத் துறை மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேரவைமுன் வைக்கிறேன். ஆவணப் பதிவுத் துறைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு மேட்சாஸ் சிப் பண்ட்ஸ் ஆக்ட் என்று திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலும், சென்னை நகரத்திலுமே அமலில் இருந்து வந்ததை இப்பொழுது 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலிருந்து தமிழக முழுவதும் விரிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில குறைபாடுகளை நான் அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த சிப் பண்ட் ஆக்டை மாநிலம் முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்துவதற்கு முன்னால் இதற்கென ஒரு மாநாட்டை நாங்கள் கூட்டியிருந்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், பதிவுத்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

[1970 மார்ச் 17]

துறை அமைச்சர் அவர்களும், சீட்டுநிதித் துறை அமைச்சரவர்களும் சட்டப் பிரச்சனைகள் வரலாமென்பதால் சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதிலே கலந்துகொண்டார்கள். விதிமுறைகளிலும், சட்டத்திலும் இருக்கிற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, சீட்டுத் தொழில் சிறப்பாக நடக்க, குறைபாடுகளைப் போக்கக்கூடிய வகையில் திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை வைத்தோம். ஆனால் அதற்கான திருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லையென்பதை மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதிலே பங்கெடுத்துக் கொண்ட அமைச்சர் கோரிக்கைகள் நியாயமாக இருப்பதாகவும் சட்டத் திருத்தங்கள் விரைவிலே செய்யப்படும் என்றும் உறுதிமொழி தந்தார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும் சீட்டுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடம் கூடிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலே சில திருத்தங்களை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கிருக்கிற சிக்கல் என்னவென்றால், இந்த ரூல்ஸ்-ஐ அமெண்ட் செய்ய வேண்டுமா அல்லது அக்ட்-ஐ அமெண்ட் செய்ய வேண்டுமா என்ற பிரச்சனையில் இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் இன்னும் முடிவு எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூல்ஸ்-ஐ அமெண்ட் செய்வதை விட சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்தால் கோர்ட்டு முதலிய நடவடிக்கைகளுக்கு இடமில்லாமல் இருக்கும். அதை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1969 டிசம்பரிலிருந்து இந்தச் சீட்டு சட்டத்தை தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். முதலில் சட்டத்தில் இருக்கிற குறைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டுத் தான் விரிவுப்படுத்தப் போவதாக எங்களிடம் கூறப்பட்டது. சட்டத்திலுள்ள குறைகளை எல்லாம் நீக்கவில்லை என்றாலும், நிமிர்வென்று இந்தச் சட்டத்தை தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் உறுதியாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட இரண்டு மூன்று விவாதித்திருக்கிறேன். சட்டத்தை மாநில முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர, அந்தச் சட்டத்தின் நகல் அல்லது ரூல்ஸ்-இன் படிவம் ஸப் ரிஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இதுவரை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபற்றிக் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில், ஐ.ஜி. ஆபீசில் விளக்கம் சொல்லுகிறார்கள். எங்களிடம் போதிய அளவு காப்பி இல்லாத காரணத்தால் ஸப் ரிஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் இன்னமும் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்னமும் நம்முடைய அச்சகத்திலிருந்து அச்சாகி வரவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் காலதாமதம் ஏற்படுமானால், இதை அச்சடிக்கிற பொறுப்பை வேறு நிறுவனத்திடம் கொடுத்தாவது, விரைவாக சட்டம், விதிகள் படிவங்களை இதில் சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் கொடுத்தால், இந்தச் சீட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும் சட்டத் திருத்தத்தை விரைவிலேயே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் பத்திரப் பதிவில் பைலிங் ஸிஸ்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பைலிங் ஸிஸ்டம் வந்ததற்குப் பிறகு காப்பி காகிதத்துக்காக பத்திரம் பதிவு செய்கிறவர்களிடம் 5 பைசா வாங்குகிறோம். இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். இலவசமாக காப்பி காகிதம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என் தொகுதியைப் பொருத்தவரை, ஸ்டாம்பு டீடியிலே இருந்து ஒரு சில நிபுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு வந்திருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ-க்கள் சார்பாகக் கட்டப்படுகிற வீட்டு மனைகளுக்கு, அரிசன காலனிகளுக்கு, சூயவர்கள் ஸொசைடிக்கு எல்லாம் ஸ்டாம்பு டீடி எக்ஸெம்ப்ஷன் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எலக்டிரிசிட்டி போர்டிலே வேலை செய்கிறவர்கள் காலனி அமைத்துக் கொண்டால் அதற்கு இதுவரை ஸ்டாம்பு டீடி எக்ஸெம்ப்ஷன் தரப்படவில்லை ஆயினும் திருநெல்வேலி காலனிக்கு அளித்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி அந்தச் சலுகையை இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எம். இராமசாமி கவுண்டர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுத்துறை மானியத்தின்மீதும், அச்சுத் துறை மானியத்தின்மீதும் பேசும் வாய்ப்பை எனக்கு அளித்ததற்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். பத்திரப் பதிவுத்துறை மிகப் பழம் பெரும் இலாகா. அப்படியிருந்தாலும் கூட அந்தத் துறையிலே உள்ள சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுகள் இன்னும் பல இடங்களில் நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் இல்லாமல் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அதனால் நிரந்தரமான தல்கா வேகுகளை பாதுகாக்கப் போதிய வசதி இல்லாமல், அவைகள் கறையான் அரிக்கப்படுவதும், செல்லரிக்கப்படுவதுமான நிலைமை இருக்கிறது. பத்திரப் பதிவுத்துறை ஸப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்கள் அத்தனைக்கும் நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்துக்குள் வாகுவாவது அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு நம் மாநில அரசு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

அந்த இலாகாவிலே வேலை செய்து வரும் எழுத்தர்கள் ஒரு சங்கம் அமைத்து அதன் மூலமாக தங்களுக்குள்ள குறைகளை கனம் அமைச்சரிடம் ஒரு கோரிக்கையாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையைக் கவனித்து வேண்டுவன செய்ய வேண்டும், துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் வேலை பார்க்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் கூட, அவர்கள் தகுதி பெற்றிருந்தும் கூட, சாதாரணமாக, உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில்லை. அப்படி உயர்வு கொடுத்தாலும்கூட, அவர்கள் அமைச்சர்களுக்கு வேண்டிய வர்கள் என்பதாலோ அல்லது வேறு சிபாரிசுகள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதாலோ கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, முறையாக உயர்வு பெற வேண்டிய வர்கள் பெறுவதில்லை என்ற காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மனம் புழுங்கிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலையில்லாமல், நடுநிலையில் நின்று, கம்யூனல் ஜி.ஓவை ஒட்டி, அந்த விகிதாசாரத்தில், தகுதியுள்ளவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்க அமைச்சர் அவர்கள் வழி வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எம். இராமசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 17]

இன்றைய மாநில பத்திரக் காகிதப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதிலும் நில உச்சவரம்பு வந்ததற்குப் பிறகு மற்ற இடங்களைவிட இதிலே கருப்புச் சந்தை—பிளாக் மார்க்கெட்—அதிகமாகிவிட்டது. உச்சவரம்பை எமாற்றுவதற்காகச் செய்யப்படுகிற பத்திரப் பதிவுகள் செல்லுமோ, சொல்லாதோ, எப்படி இருப்பினும், தேவையான சாப்பா காகிதத்தை ஸ்டாம்ப் பேப்பரை விற்பனை செய்தால் அரசுக்கும் லாபகாரமாக இருக்கும்; இதிலே இருக்கிற கருப்புச் சந்தையும் குறையும். பத்திரம் இல்லை என்ற பஞ்சம் இன்று நேற்றல்ல—பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. சாதாரண காகிதத்தில் எழுதுவதும், பிறகு ஸ்டாம்புக்குள்ள பணத்தை ஸப் ரிஜிஸ்டிராரரிடம் கட்டுவது பம்மல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. வெகு விரைவிலே அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அச்சுத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். கவர்மெண்ட் பிரஸ் எவ்வளவோ கவர்மெண்ட் பப்ளிகேஷன்ஸ் போட வேண்டியிருக்கிறது. கிரான்ட்-இன்-ஏய் கொடு. எம்.இ.ஆர். போன்றவைகள். இப்போது கவர்மெண்ட் பப்ளிகேஷன்ஸ்-வெளியீடுகள் எங்கே கேட்டாலும் அவுட் அப் பிரிண்ட், அவுட் ஆப் ஸ்டாக் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான அரசாங்க முக்கிய வெளியீடுகள் மிக மிக அவசியமாக எல்லா கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் வேண்டியிருக்கிறது. வருஷக்கணக்காக இந்தக் குறை இருந்து வருகிறது. இனி பள்ளிக்கூட பாடப்புத்தகங்களை தேசியமயமாக்கி அவைகளை அரசு அச்சிட்டுக் காலாகாலத்தில் வழங்க வேண்டும். கவர்மெண்ட் வெளியீடுகளைப் பொருத்தவரை இனிமேல் ஷார்டேஜ் என்ற குறை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பாடப் புத்தகங்கள் அச்சடிக்க வேண்டியிருப்பிறது, அச்ச இயந்திரங்கள் அத்தனையும் புதிதாக வாங்கி அச்ச இயந்திர சாலைகளைச் சர்க்காரே உடனடியாக ஏற்படுத்த முடியாது என்றால், தகுதியுள்ள அச்சகத் தாருக்கு கலிக்கு கொடுத்து அச்சடித்தாவது, வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய அளவு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியம். இன்றோன்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் புதிதாக இப்போது இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனித்து துரித ஏற்பாடுகளை அவ்வப்பொழுது செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

■ திரு. ஆர். நாசகந்தரம் : மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, நமது அச்சகம் தன்னுடைய அன்றாட அலுவல்களோடுகூட, 1967-68 தென் சென்னை பாராளுமன்ற வாக்காளர் பட்டியலை இருபது நாட்களில் அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டு முதல் மாநில குலுக்கல் சீட்டுக்கான டிசைனரின் பெயரினடிங், டிஸ்ட்ரிபியூஷன்—விநியோகித்தல் அத்தனை பணிகளையும் திறம்பட நம் அரசு அச்சகம் செய்திருக்கிறது. 1970 ஜனவரியில் 4 லட்சம் பங்கீட்டு அட்டைகளை மிகக் குறுகிய நாட்களில் அச்சிட்டுக் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. சென்ற ஜனவரியில் ரூபாய் 25 லட்சம் மதிப்புள்ள இயந்திரங்களும் கருவிகளும் புதிய கட்டடத்தில் குலுக்கல் சீட்டு அச்சிடுவதற்காக நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இயக்குவிக்கப்பட்டன. சமீபத்தில் அங்கே மலைபோல் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த குப்பை களங்கள்—வேஸ்ட் பேப்பர்கள்—அப்படிப் படுத்தப்பட்டு அந்த இடங்கள் தாய்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. ஆர். தாகசுந்தரம்]

தம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கலைஞர் அவர்கள், இத்துறையின் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சர் என்.வி.என். அவர்கள் ஆகிய அத்தனை பேரும் அச்சுத் தொழிலிலே மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். இவர்களால் அச்சுத் தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாகப் பயன்பெறுவார்கள். ஒரு காலத்தில் 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய உரிமையைக் கேட்டவர்களை தங்களுக்கு உடன் பட்டவர்களைத் துன்புறுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மாமனார் தொகுதிக்கு ஒன்று, மருமகன் தொகுதிக்கு ஒன்று என்று பிராந்திய அச்சகங்களை ஏற்படுத்தி அடிமைகளை ஏற்றுமதி செய்வது போல் இங்குள்ள தொழிலாளர்களை அங்கு மாற்றி துன்புறுத்தினார்கள். அவர்களை எல்லாம் மதுபடியும் சென்னைக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்த நமது அரசையும், குறிப்பாக முன்னாள் அச்சு அமைச்சர் மாண்புமிகு திருமதி அம்மையார் அவர்களையும் தொழிலாளர்கள் யாரும் மறக்க மாட்டார்கள். இப்போது அந்தந்த வட்டத்திலே இருப்பவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

1960-ம் ஆண்டில் இருந்து அச்சுத் தொழிலாளர்கள் கேட்டுக் கேட்டுச் சலித்துவிட்ட நிலையில் “குடும்பநல ஒய்யூதியத் திட்டத்தை” 1967-ம் ஆண்டு மறைந்த அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாடு அரசு பொறுப்பேற்ற நான்கே மாதங்களில் அளித்திருக்கிறார்கள். இரவு நேரப்படி 50 காசாக இருந்ததை 75 காசாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஷிப்ட் முறையில் அமர்த்தப்பட்ட ஆயிரம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நமது அரசினர் இயந்திரப் பகுதியில் சமீபகாலங்களில் நவீனாக அச்சு இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டு அதற்கேற்ப தொழிலாளர்களை சினியர் மெஷின் மைன்டர்களாகவும், மெஷின் ஆப்பரேட்டர்களாகவும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்படுவது போல் இவர்களுக்கும் “சரண்டர் லீவ்” அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஊதியக் குழு அச்சுத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வை மலரச் செய்யும் என்று தொழிலாளர்கள் தம்புகிறார்கள்.

இயக்குநர், உதவி இயக்குநர் ஆகியவர்களை நியமிக்கும்போது குறைந்தது மூன்று ஆண்டு காலமாவது பணிபுரிய வாய்ப்பளிக்க வேண்டும், அவர்கள் “டெக்னிகலி குவாலிபைட்” ஆக இருத்தல் வேண்டும்.

அச்சுத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கடிகாரம் பழமையாகவும், சரிவர மணியைக் காண்பிக்காத நிலையிலும் இருப்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு நவீன மின்விசைக் கடிகாரத்தைப் பொருத்த வேண்டும்.

தற்சமயம் உதவி இயக்குநருக்குத் தொழிலாளர் கூட்டுறவு வங்கி, பண்டக சாலை, சிற்றுண்டிச் சாலை ஆகிய பல பொறுப்புகள் இருப்பதால் அச்சு நிர்வாக வேலைகளைச் சரிவரக் கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவருக்குக் கீழே உள்ள எல்லா நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் அந்தப் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்தளித்து அவருடைய வேலைப் பளுவைக் குறைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் நிர்வாகம் சரிவரச் செயல்பட முடியும்.

கூடுதல் மெஷினில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் சாதாரண மின் விளக்குகள் கெட்டுவிட்டால் அல்லது இயந்திரப்பிரிவில் உள்ள பல பிரிண்டிங் மெஷினுக்கு

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1970 மார்ச் 17]

போதிய வெளிச்சம் கொடுக்கும் மின் விளக்குகள் கெட்டுப் போய்விட்டாலோ மெஷினுக்கு வெளிச்சம் தரும் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக அவைகளுக்கு புது விளக்குகள் போடப்படுவதில்லை. இதனால் இயந்திரங்களை நிறுத்திவிட வேண்டியதாகிறது. உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி சமயங்களில் சம்பிரதாய முறையைப் பின்பற்றாமல் உடனடியாக போட்டுக் கொள்வதற்கு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும்.

அச்சகத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு N.G.O.-க்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல லீவுவசதிகள் செய்து தரவேண்டும்.

ஓய்வுபெற்ற அல்லது இறந்துபோன பதவி உயர்வு பெற்றுப் போன ஸ்கில்டு ஓர்க்கர்ஸ் இடங்கள் பல நிரப்பப்படவில்லை. இவைகள் உடனடியாக நிரப்பப் படவேண்டும்.

அரசாங்க அச்சகங்களில் பயிற்சி முடித்து வெற்றிகரமாக வெளிவந்தவர்களை முதலில் காலி ஏற்படும் இடங்களுக்கு நியமிக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்ததற்கு அர்த்தமேயில்லை. இவர்களை வரிசைப்படுத்தி ஒரு பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்துதான் ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும்.

அங்கு பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் அல்லது பணிபுரிபவர்களது குழந்தைகளுக்கு வேலை கொடுப்பதில் சலுகை தரவேண்டும்.

மவுண்ட்ரோடு கிளை மிக மோசமாக இருக்கிறது. உடனடியாக புதுப்பிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் பணிபுரியும் பெண்களைத் தலைமை அச்சகத் திற்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன், (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஜி. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொருத்தவரை நல்ல முறையில் திருத்தியமைத்து வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. அவ்வாறு நடந்து வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் 15 ஏக்கராகத் திருத்தப் போவதாக அறிவித்த பிறகு பலர் ஸ்டாம்புகள் கிடைக்காமல் பல ஊர்களில் சென்று ஸ்டாம்புகளை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஸ்டாம்புகள் கிடைக்காமல் போவதற்கு என்ன காரணம்? பழைய தேதி போட்டு ஸ்டாம்பு விற்பனையாளர்களிடத்தில் இருந்து வாங்கி புதிதாக நிலங்களைப் பராதீனம் செய்யப் பெருமுயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்டாம்பு விலை கூட இரட்டிப்பாக உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தனியார் ஸ்டாம்பு விற்பனை செய்வதன் மூலம் கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் எப்போதும் விற்கக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால் முந்தேதி போட்டு விற்பனை செய்ததாக எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு விற்பனர்கள் என்பதற்கான ஆடிட் கிடையாது. ஆகையால் இந்த மாதிரி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமே நேரடியாக இந்த ஸ்டாம்புகளை விற்பனை செய்யும் நிலையை ஏற்படுத்தினால் இம்மாதிரியான தவறுகள் நேராத வண்ணம் கணக்கு வழக்குகளை வைக்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம், தனியாக இதற்கு இலாகா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சப்

[1970 மார்ச் 17]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் எல்லைக்குள் எவ்வளவு ஸ்டாம்பு தேவை என்று கேட்டு அவர்களிடம் ஸ்டாம்பைக் கொடுத்து விற்பனை செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டால் அவை அரசாங்கத்தின் கணக்கில் வரும். எவ்வளவு விற்பனை ஆகியிருக்கிறது, எவ்வளவு இருப்பில் இருக்கிறது என்ற கணக்கு இருக்குமாகையால் தவறாக ஸ்டாம்பை வாங்கி உபயோகப்படுத்துபவர்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த முடியும்.

என்னுடைய தொகுதியில் களப்பாடியில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த நேரத்திலேயே சர்வே செய்யப்பட்டு ஆரம்பிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதிய பிறகு மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது ஒரு தனிப் பிரதேசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி இல்லாத பிரதேசம், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போக வேண்டுமென்றால், முத்துப்பேட்டை, திருத்துறைப் பூண்டி அல்லது மன்னார்குடிக்குச் செல்லவேண்டும். கிட்டத்திட்ட 15 மைல் அல்லது 20 மைல் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு நான் மதிப்பிடு கமிட்டியில் இருந்தேன். அப்போது வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று அச்சுத் துறை எப்படி வேலை செய்து வருகிறது என்று பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தை விட மற்ற மாநிலங்களில் மிக நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. பம்பாயில் அச்சுக்கதை மிகச் சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள், மிக மிக நல்ல முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு வேலையில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்தால் சகிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய ஆடைகளும், கொடுத்திருக்கக்கூடிய வசதிகளும் மிகமிக மோசம், குறைவு. அந்தத் தொழிலாளர்கள் நல்ல சுகாதாரமான முறையில் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது சரியாக இருக்கும். சென்னையில் இருக்கக்கூடிய அச்சுக்கத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தால் முனிசிபாலிட்டி குப்பை மாதிரி குவிந்து வைத்திருந்தார்கள். அரசு அதைப் பற்றி எழுதி, அமைச்சர்கள் நோக்கச் சென்று பார்த்து அவற்றை அகற்ற ஏற்பாடு செய்தார்கள். நம்முடைய அச்சுக்கம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அரசாங்க தஸ்தாவேஜுகள் தற்போது தனியார் அச்சுக்களிலும் அச்சிடப்படுகிறது. அதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வருஷத்திற்கு நாற்பது ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. தனியாருக்கு எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும்? குறிப்பிட்ட அச்சுக்களுக்கு ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சம் என்று கொடுப்பதன் காரணமாக ஆதாயத்தை அவர்கள்தான் அடைகிறார்கள். இவ்வாறு தனியார் அச்சுக்கத்திற்குக் கொடுக்காமல் அரசாங்க அச்சுக்கத்திலேயே அடிக்க வேண்டும். இன்னும் புதிய அச்சுக்களை மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாக தேவையான இடங்களில் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதனால் இன்னும் அதிகப் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பும் அளிக்க முடியும்.

அச்சுக்கத்தில் ஒரு கோவாப்பரேட்டிவ் காண்டன் இருக்கிறது. அதிலே இருந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் தவறு செய்ததன் காரணமாக தற்போது அதை ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு நடத்துகிறார்கள். அது தற்போது ரொம்ப

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 17]

நஷ்டத்தில் நடக்கிறது என்று கேள்விபடுகிறேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டும் நஷ்டத்தில் நடக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று ஆராய வேண்டும்.

அச்சத்தில் ஆட்களை நியமிக்கின்ற நேரத்தில் தற்போது அரிசனங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புதிய நியமனங்களைச் செய்யும்போது அரிசனங்களுக்கு உரிய சதவிகிதத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பத்திரப் பதிவுத் துறையானது பழமையானதொரு துறையாகும், இந்த துறை மக்களுடைய சொத்து உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடியதொரு துறையாகும். அத்தகைய துறையானது இன்றையதினம் பல இடங்களில் சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் வாடகைக்கட்டிடங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த வாடகைக் கட்டிடங்கள் எல்லாம், அவர்கள் குடியிருப்பதற்காக கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள். ஆதலால் அவைகள் தகுந்த பாதுகாப்பு இல்லாத முறையில் இத்துறை செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே மக்கள் சொத்து உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு உயர்ந்த நிலை இந்தத் துறைக்கு இருப்பதால் தகுந்த பந்தோபஸ்து தேவை என்ற முறையில் அவைகள் எல்லாம் அரசாங்கக் கட்டிடங்களில் அமையும் முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இத்துறையில் சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்காக சில விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த விதிகளை மீறி இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டு வரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 4—10—1969-ல் சப்-ரெஜிஸ்ட்ராரர்கள் பதவிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவியில் எப்படி நியமிக்க வேண்டுமென்றால் லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்காக ஆறு ஆண்டுகள் பணியாற்றவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்காக இரண்டு ஆண்டு காலம் வேலை பார்த்த பிறகு ஆக எட்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பிறகுதான் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவி வழங்குவது என்ற ஒரு விதி நம்முடைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது அதை மீறி இந்த அரசாங்கம் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்காக பல பதவிகளைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும், விளக்குவதற்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் அரசுக்கு வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று கற்பனை செய்து சொல்வது அவ்வளவு முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : நான் கற்பனையாக ஒன்றும் சொல்ல வில்லை என்பதை இந்த இடத்தில் நான் நிரூபிக்கத் தயராகயிருக்கிறேன் என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 4—10—1969-ல் திரு. என். ராஜகோபால்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

என்பவருக்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமதி ஆர் அனுசுயா என்ற ஒரு அம்மையாருக்கும் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவை நமது சட்டவரம்பிற்கு உட்படவில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதுமாதிரமல்ல. திண்டுக்கல்லில் ஒரு ஜினியர் மோஸ்ட் எழுத்தாளரை சப்-ரிஜிஸ்ட்ராராக நியமித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் அவரை வேறு ஒரு இடத்திற்குப் போட்டிருந்தால் கூட அங்குள்ளவர்களுக்கு குறைபாடு இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதே திண்டுக்கல்லில் அந்த ஜூனியர் மோஸ்ட் எழுத்தாளர் சப்-ரிஜிஸ்ட்ராராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதினால் அங்குள்ள ஜினியர் எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் மிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ஆயிரக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் வேலை செய்ய சோர்வுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்து பதினைந்து ஆண்டுகள் வேலை செய்தும் கூட ப்ரமோஷன் கிடைப்பதில்லையே என்ற வருத்தம் எழுத்தாளர்களிடையே பரவி வருகிறது.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தனியாக சில ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்த சர்க்கார் அதையும் மீறி அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட அந்த இடங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் விட்டு விட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான் இன்னும் நிறைய பேச வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி முடிக்கவேண்டுமென்று புரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் நிறைய பேசவேண்டியிருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நான்கு தலைமை அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு துறைக்கு ஒரு அதிகாரி பதவிக்கு வந்து அதன் செயலைப் பார்க்கிறபோது குறைந்தது நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்கள் சென்றால்தான் அங்குள்ள எல்லா லைபரரிகளையும் பார்த்து ஓரளவிற்கு புரிந்து கொள்ள முடிகிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நான்கு தலைமை அதிகாரிகள் ஒரு வருடத்திலேயே மாற்றப்பட்டிருப்பார்களானால் அந்தத் துறை எப்படிச் செயல்படும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, அரசு அச்சகத்தின் அபிவிருத்திகளைப் பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசி வரக்கூடிய நேரம் இது. ஆனால் ஏராளமான வேலைகள் இன்னும் வெளியே தரப்பட்டுவருகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். மேழிச்செல்வம், கிராம நலம், பாடப் புத்தகங்கள், மதநூல் இன்பர்மேஷன், சீரணி, இவை எல்லாம் வெளி அச்சகங்களில் கொடுக்கப்பட்டு அச்சுடிக்கப்படுகிறது. 40 லட்சம் ரூபாய் பெறமானமுள்ள அளவிற்கு இவ்வாறு வெளியே வேலைகள் போவதை இனிமேலும் நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. ஏராளமான, நல்ல அழகான மெஷின்கள் எல்லாம் நம் அச்சகத்தில் இருப்பதால் இந்த வேலைகள் எல்லாம் அங்கேயே சிறப்பாக நடைபெறவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1970 மார்ச் 17]

அடுத்து, மூன்று வருடங்களாக பேசுவருகிறேன். அதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்துகிறேன். சில பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு, வெறும் ரௌவுடிகள் அங்கே சுற்றி வரும் நிலை நீடிக்கிறது. அவர்களை சில காரியங்களுக்காக நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் வேலை செய்வதில்லை. 20-11-1969-ல் மௌண்ட் ரோட் பாடப் புத்தகப் பிரிவில் அலிஸ்டன்ட் வொர்க்ஸ் மாளேஜர் வேலை செய்யும் இடத்தில் நான்கு நாட்கள் தொடர்ச்சியாக கதவுகளை உடைத்து உள்ளே புகுந்து தொலைபேசிகளை அறுத்தெறிந்து கலாட்டா செய்து அவரை அநேகமாக அடித்தே விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். இதை நான் நிரூபிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். அதன்பேரில் டெப்டி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை?

அங்குள்ள கான்டீன் ஊழல்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே அமைச்சராக இருந்தவர் அதை மறுத்தார். எஸ்.கே.ஸ்டோர்ஸ், கான்டீனுக்கு கொடுத்த சப்ளைக்காக கிட்டத்திட்ட ரூ. 12,500-க்கு இப்போது வக்கில் நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று, மூன்று ஆண்டுகளாக ஆடிட் செக் நடக்கவில்லை. இது ஒழுங்கீரமில்லைபா, இதைத் திருத்த வேண்டாமா?

சர்வீஸ் அடிப்படையில் இன்கிரிமென்ட்ஸ் கொடுப்பதில்லை. நேரம் இல்லாததால் ஒவ்வொன்றாகக் கொட்டு விட்டுப் போக வேண்டியிருக்கிறது. மௌண்ட் பிரிவில் 2600 ஸ்பூல்ஸ் பஞ்ச் செய்து ரொடியாக இருக்கிறது. ஆனால் காஸ்டிங் நடக்கவில்லை. அதனால் இன்கிரிமென்ட் கிடைக்கவேண்டியவர்களுக்கு கிடைக்காமல் அவர்கள் வயிற்றெரிச்சல் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வேலைக்கு ஆட்களை எடுக்கும்விதத்திலும் ஒழுங்கீனங்கள் நிலவுகின்றன. அது பற்றி ஆதாரபூர்வமான புகார்கள் என்னிடம் வந்துள்ளன. ஆட்களை எடுப்பதற்கு ஒரு குழு இருக்கிறது. அங்கக் குழு இல்லாமலேயே ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்தல் நடக்கிறது. பெயர்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். வி. டி. பேசி, திரிபுரசுந்தரி ஆகியோர் அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் மூலம் மௌண்ட் அடுத்த கேக்ஸ்வியில் தரப்படும் என்ற நிலையில் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை விட்டுவிட்டு, இம்மாதிரி நியமனங்கள் நடைபெற்றிருக்கிறது அச்சகத்தில். இது நவிர எம்.வி. பாலகிருஷ்ணன், காபி ஹோல்டர், எ.எம். நெடுமாரன், காபி ஹோல்டர், டி. பாண்டியன், ஜூனியர் பைன்டர், மெட்டல்லர், அக்கவுண்டன்ட் செக்ஷன் டெஸ்பாச்சர் என்ற இவர்கள் இந்தக் கமிட்டிக்குப் போகாமல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அக்கவுண்டன்ட் செக்ஷன் டெஸ்பாச்சர் பதவி சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் செய்யவேண்டிய பதவி. இப்படி ஒழுங்கற்ற முறையில் குழு விற்குப் போகாமல் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற கேஸ்கள் ஒருபுறமிருக்க, இன்னொருபக்கத்தில் குழுவின் மூலம் நடத்துவதும் ஒழுங்காக இல்லை. ஏற்கனவே இங்கு ஊழியர்களாக இருப்பவர்களின் பிள்ளைகள் நான்கு மாத காலம் அங்கு சம்பளம் இல்லாமல் பயிற்சி பெற்று வேலைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் தராமல் 57, 60 பேர்களின் பெயர் பட்டியல் இருக்கிறது. 60 பேர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில் 57 வது நம்பர்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

ஆர். சுப்பிரமணியம், 60 வது நம்பர், பூலோகம். இவர்கள் அங்கு பயிற்சி பெறாதவர்கள். ஆனால் நேரடியாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நான்கு மாத காலம் சம்பளம் இல்லாமல் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் அங்குள்ள ஊழியர்களின் பிள்ளைகள், அவர்கள் வேலைக்காக காத்திருக்க இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை அளித்திருப்பது அவர்களிடையே மன அரிச்சலை ஏற்படுத்தும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது தவிர இன்னுமொரு விஷயம். சொல்வதற்கே கொஞ்சம் சங்கடமானதுதான். மாண்புமிகு திரு. முனு ஆதி அவர்கள் ஒரு சங்கத்தின் தலைவர் அந்த அச்சகத்திலே. மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன், திரு. விராசாமி போன்றவர்கள் துணைத் தலைவர்கள். இது ஒரு சங்கம். இன்னொரு சங்கத்திலே, மைனர் மோசல் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் அவர் தலைமையில் ஒரு சங்கம். அதுவும் இந்த அச்சகத்திலே. இன்னொரு பக்கத்தில் மாண்புமிகு திரு. நாகசுந்தரம், திரு. பி. வி. எம். அண்ணாமலை போன்றவர்கள் தலைமையில் ஒரு சங்கம். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், அமைச்சரவர்களின் மகன் திரு. சோமு என்பவர், அவர் ஒரு தலைவர். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில்...

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அமைச்சர்களின் உற்றராகவோ, அல்லது அவர்களிடத்திலே பணியாற்றுவவரானாகவோ இருந்தால் அவர்களுக்கு நாட்டிலே வாழ்வே இருக்கக்கூடாது என்று, அதுவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் சொல்வது நியாயம் அல்ல. சோமு தலைவராக இருந்தார் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இருக்கக் கூடாது? இருந்தால், தவறு என்று கூற முடியுமா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் இப்படிப் பேசக்கூடும் என்பதிலே சோமு அப்போற்படுவிருந்த விலக் எத்தனையோ நாட்களாகிவிட்டன என்பதை உறுப்பினரவர்கள் அறிய வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: அமைச்சரவர்களுக்கு உறவினர்கள் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. வேலை நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அரசு அச்சகத்திலே கூட ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லுகிறோம். பல்வேறு கட்சிக்காரர்களைக் கொண்டு தனிச்சங்கங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தனி சங்கம். நான்களும் வலது சாரியும் ஒன்றாக இருப்போமா என்பது சந்தேகம். ஆனால் நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே சங்கம் அமைத்தாலும் கூட பாலவாரில்லை. அமைச்சர் மகன் என்பதற்காகக் கூறவில்லை. ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அந்தக் கட்டுப்பாடு என்பதை நீங்கள் விட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள்கூட சென்ற முறை சொன்னார்கள். வோட்டு எடுத்து, எந்தச் சங்கத்திற்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறதோ அந்தச் சங்கத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற யோசனையை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். அது நல்ல யோசனைதான். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு சங்கம் என்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 4 எம். எல். எக்கன், அதுவும் ஒரே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக்கொண்டு 4 விதமான சங்கங்கள் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படியிருந்தால் நிர்வாகம் ஒழுங்காக வேலைசெய்ய உதவி

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1970 மார்ச் 17]

செய்யாது, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை தராது. எனவே, அந்த நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது. நான் கூறியதை அமைச்சரவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். வேறு எங்கு சொல்வது? தற்சமயம் அவர்கள் மகன் விலகியிருக்கிறார் என்று கேட்க மிக்க மகிழ்ச்சி. லேபர் டிமாண்ட் வரும் பொழுது வேறுபலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அச்சகத்திலே 4,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், அங்கு ஒரே சங்கமாக இருக்க வேண்டும். நிர்வாகத்திலே ரோஷடித்தனம் புரியும் காலிகள் வந்துவிடுகிறார்கள். அது இன்னும் மறையவில்லை. இப்படியிருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இது நிர்வாகத்திற்குத் தொந்தரவாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலைக்கு எடுப்பதிலுள்ள ஒழுங்கீனங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் வரும்பொழுது கவனிக்க வேண்டும். கம்பா சிட்டார்கள் 1000 இன்ஸ் பார்ப்பது என்பது நான் விசாரித்த மட்டும் சரியல்ல. பல வெளி அச்சகங்களிலே 500 இன்ஸ்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு 1000 இன்ஸ் என்று வைத்து அவர்களுக்கு வேலைப் பளு உண்டாகி, அவர்கள் துன்பங்களுக்கு, தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை கட்டாயமாக மறுபரிசீலனை செய்து, அந்தக் குறைகளுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெளியிலே உள்ள அச்சகங்களின் நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து, அதற்குத் தகுந்த முறையில் வேலைப் போவை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வேலையே இதுவரை அங்கு இல்லை என்பதை, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த அமைச்சரவர்கள், ஏற்கெனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் துறையிலிருந்து வந்த பிரிவை கையில் வைத்திருப்பவர்கள், கட்டாயமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இங்கு பேச விரும்புகிறேன்.

பத்திரப் பதிவு பற்றிப் பேசும் நேரத்தில், பாரம்பரியமாக வந்த தனிப் பட்ட. உரிமைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும், சொத்துங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முறையில், ஒலைச் சுவடிவிலிருந்து இன்றையதினம் காகிதங்கள் மூலம் உருவாகியிருப்பதால், அந்தக் காகிதங்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் இன்றையதினம் காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு பதிவு அலுவலகத்திற்கும் கட்டிடம் இல்லை என்று மாநில அளவில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் வலியுறுத்தி னார்கள். அரசாங்கம் அதுகுறித்து வெகுநீரிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து, பார் யாருடைய பதிவுகள், எந்த எழுத்து அளவுகள் பாதிக்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்று இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதனால் சில பதிவேடுகள் மறையினாலும், தனிப்பட்டவர்களின் கட்டிடங்களில் இருப்ப தனால் மற்றக் காரணங்களினாலும் அழிக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சில அலுவலகங்களுக்கு நல்ல கட்டிடம் இல்லாமல் இருப்பதால் திருட்டுக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. இல. பலராமன்]

தற்போது இந்தப் பதிவு அலுவலங்கள் மூலமாக ஃபைலிங் சிஸ்டம்' ஏற்படுத்துவதனால், மாநில அளவில் பெரிய வேலை நீக்கம் ஏற்பட்டாலும், மேலதிகாரிகள்தான் உயர்நிலைக்கு இருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு என்ன நன்மை என்று புரியவில்லை. கீழேயுள்ள எழுத்தர்களை எடுத்துவிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு லாபமா, அல்லது மேலதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்தால் அரசாங்கத்திற்கு லாபமா என்ற நிலையில் கீழேயுள்ள எழுத்தர்களை நீக்கவிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக் கடன்களை அரசாங்கத்தின் மூலமும், வங்கிகள் மூலமும் கொடுக்க வில்லங்கம் வாங்க வேண்டிய நடைமுறை இன்று நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஒரு வில்லங்கத்தை எடுக்க, பதவு அலுவலகத்திலே 5 மணி நேரம் ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் 5 மணி நேரம் என்றால் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு என்று பார்த்தால் கூட ஒரு எழுத்தர் இரண்டுதான் முடிக்க முடியுமே தவிர, வரக்கூடிய கோரிக்கைகள், விண்ணப்பங்களுக்குச் சரியான முறையில் இந்த வில்லங்கத்தை எடுத்துக் கொடுக்கமுடியாது என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதனால் அதிகமான எழுத்தர்கள் கீழ் மட்டத்திலே மிகமிக அவசியம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பதிவு நிலங்கள் அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது இன்றைக்கு மக்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. ஏதோ மார்க்கெட் மதிப்பு வேல்டு என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்து விடையை மறுபரிசீலனை செய்தால் தல்ல முறையில் இருக்கும். அதோடு மட்டுமல்ல, பத்திர விற்பனையாளர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கமிஷன் முறையில் தகராறு ஏற்பட்டு, நீண்ட நாட்களாகப் பல கோரிக்கைகள் வந்து பரிசீலனை செய்யாமல் அவர்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேறாத அளவில் மிகவும் வருத்தமுற்றிருக்கிறார்கள். உரிய முறையில் அதையும் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இங்கே, நான் இந்த அவைத் தலைவர் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியாகிய கணியம்பாடி தொகுதியிலே கண்ணமங்கலம் என்ற இடத்திலே பதிவு அலுவலகம் இருந்தது. வேலூரிலிருந்து 12 மைல் தூரம் இருக்கும். ஆனால் 52 மைல் தூரத்திலிருக்கும் திருவண்ணாமலையில் ஜில்லா தலைமையிடத்தை மாற்றியிருப்பது வருத்தத் தக்கதாகும். வேலூருக்கு செல்லாமல் திருவண்ணாமலைக்குச் செல்வது பொதுமக்களுக்கு இடையூறாக இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

உத்தியோக உயர்வு பற்றி மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இங்கே குறைகூறியபடி பல தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. எனவே, பத்திரப் பதிவு அலுவலர்களிலே இருக்கக் கூடியவர்களைச் சீரும் சிறப்புமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அர்சுத்துறையிலே, ஜி.டி.ஆர்., அதாவது ஜெர்மன் அரசாங்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் இலவசமாகத் தந்தது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு புத்தகங்கள் வாங்கித் தர வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வதுபற்றி விளக்கமே இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, இதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவச புத்தகங்கள் வாங்கித் தர நடவடிக்கை எடுக்க

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 17]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்றைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய புத்தகங்களும் கிராமபுறங்களிலே ஆரம்பப் பள்ளியிலே படிப்பவர்களுக்குத் தான் தரப்படுகிறது. அதை எட்டாவது வகுப்புவரை படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் துறையில் இருக்கும் அச்சகங்களிடம் அரசாங்க செக்கார்களுக்கே அச்சிட கொடுப்பது மிகமிக வருந்தத்தக்கது. மாவட்டந்தோறும் ஒரு அச்ச அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது, அது எந்த வகையிலேயும் பரிசீலனையில் இல்லாமல், காலம் கடத்துவது அரசாங்கத்திற்குப் பெருவாரியான இழப்புதான் என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

வேலூரிலே ஏற்கெனவே அரசாங்க அச்சகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, அதற்கான தீவிரமான திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தி, அது மத்தியிலே காலதாமதமானது ஏன் என்பது தெரியாமல் இருக்கிறது. மேலும் குழந்தைகளுக்கு அச்சிட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய புத்தகங்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டும். கவர்ச்சியாக இருந்தால் தான் கல்வி போதிக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் போதிப்பதற்கு செனகரியமாக இருக்கும். குழந்தைகள் நன்றாகப் படிக்கவேண்டுமென்றால், புத்தகங்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்க வேண்டும். பழைய பாணியிலேயே கவர்ச்சி இல்லாமல் சாதாரணத் தரவில் அச்சிட்டுத் தருவதில் பயனில்லை. அழகான புத்தகங்களை கவர்ச்சியான முறையிலே வண்ணப் படங்களோடு அச்சிட்டுக் கொடுத்தால், குழந்தைகளின் கல்விக்கு அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமையும், குழந்தைகளும் ஆர்வத்தோடு படிக்கக்கூடும். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஆர்வம் ஊட்டக் கூடிய கவர்ச்சிகரமான புத்தகங்களை வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாக்கூடிய சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் காலம் தாழ்த்தி வருவதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு விரிவான நடவடிக்கை எடுத்து, பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

■ மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பத்திரப் பதிவுத்துறை பற்றியும், எழுதுபொருள், அச்சத்துறை பற்றியும், பலவிதக் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் பலவும் இந்த இரண்டு துறைகளும் இன்னும் திறமையாகச் செய்யப் படுவதற்குத் துணையாக இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இங்கே பேசிய நமது கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அரசு அச்சகத்தைப் பற்றி சில விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதற்கு ஓரளவு பதில் அளித்திருக்கிறேன் என்றாலும், சிலவற்றை விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டியது அரசின் கடமையாகும். சாதாரணமாக இப்பொழுது அரசியல் துறையில் ஒரு எண்ணம் பரவியிருக்கிறது. அது நாட்டுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் நன்மை பயக்காது என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். அமைச்சர்களுடைய உற்றார், உறவினர் அல்லது அமைச்சர்களிடத்தில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் வாழவே கூடாது? சாதாரணமான மனித உரிமைகள் என்பதைக்கூட அவர்கள்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

பெறக்கூடாது? எந்த ஒரு உரிமையையும் அவர்கள் பெறக்கூடாது என்ற மனோபாவம் வளர்ந்து வருகிறது. அந்த மனோபாவம் சமுதாயத்திற்கே கேடு பயப்பதாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு தவறு செய்திருக்கிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னால், அதைத் திருத்திக் கொள்ள நாங்கள் சற்றும் பின்வாங்கமாட்டோம் என்பதை உங்களுக்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவ்விதம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்பதற்காக எதை எதையோ பேசுவது நியாயமாகாது.

இங்கே அரசு அச்சகத் துறையிலே பல சங்கங்கள் இருப்பதாக மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனேயே, அதற்கு முன்பே கூட, இந்த அரசின் சார்பாக மட்டுமின்றி, எங்களுடைய கழகத்தின் சார்பாகவும் ஒரு தொழில் நிறுவனத்திற்கு ஒரு சங்கம் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதைப் பல முறை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வோம். சென்னையிலே உள்ள பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக் மில்லில் நீண்ட காலமாக ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் அதாவது மெட்ரஸ் லேபர் யூனியன் என்ற தொழிற்சங்கம், காலம் சென்ற தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. அவர்களின் தலைமையிலே இயங்கிவந்து, அதைத் தொடர்ந்து பலரும் அதன் நிர்வாகத்தை ஏற்றுவந்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கத்தை இரண்டாக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய தோழர் பாலசுப்பிரமணியத்தின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் அண்ணா அவர்களைக் கேட்டார்கள். எப்படியாவது அந்தச் சங்கத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னபொழுது, அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'அந்த நிலைக்கு நகன் ஆளாக மாட்டேன், அந்தச் சங்கத்தை முறைப்படி வேண்டுமானால் கைப்பற்ற வேண்டுமே தவிர, அதற்காகப் போட்டிச் சங்கத்தை வைப்பதற்கு என்னுடைய கழகம் துணை இருக்காது' என்று சொல்லியிருப்பதை கனம் உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். மற்றும் இங்கே 4, 5 சங்கங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முதல்வர் அவர்களும், நானும் கவர்ன்மெண்டு பிரஸில் ஒரு விழாவிற்குப் போயிருந்த பொழுது நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது இது தான். 'பல சங்கங்கள் இங்கே இருப்பது உங்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்றதாக அமையாது. எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே சங்கத்தை நிறுவ ஒரு பொதுத் தேர்தலை நீங்கள் நடத்த வேண்டும்' என்றுதான் நாங்கள் அங்கே எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறோம். ஆதலால், ஒரு தொழில், நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்பது, கம்யூனிஸ்டுகளை விட எங்களுக்கு அந்தத் தத்துவத்தில் அழுத்தமான நம்பிக்கையும், தாய்மையான எண்ணமும் இருக்கிறது என்று இங்கே விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனது மகன் சோமு அச்சத் துறையில் ஒரு சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார். பொது வாழ்விலே அவனுக்குப் பொதுவான உரிமை உண்டு. தோழர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மகன் அல்லது உற்றார், உறவினர் எல்லாம் பொது வாழ்விலே இடம் பெற்றிருக்கவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னது அந்தக் கட்சியினுடைய தத்துவத்துக்குக் கூடச் சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1970 மார்ச் 17]

கிறேன். ஆனால், நான் இதைக் கேள்விப்பட்ட பிறகு, கம்யூனிஸ்டுகள் இப்படிச் சொல்லக்கூடும் என்று நான் சந்தேகப்பட்டுத்தான், உடனே அந்தச் சங்கத்தின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகுமாறு சொல்லி, திரு சோமுவும் உடனே விலகி விட்டார் என்பதை இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். திரு சோமு தொழிற் சங்கத்திலிருந்து விலக வேண்டிய அவசியமில்லை என்றாலும், கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் பாலசுப்ரமணியம் போன்றவர்கள் மனோபாவம் திருந்த வேண்டும் என்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்தான்.

அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு, உற்றார், உறவினருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவதில் நியாயம் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார். அவருக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுடைய உறவினர்களுக்குத் தரப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு எண்ணிக்கை 1965-ம் ஆண்டில் 9 சதவிகிதம், 1966-ம் ஆண்டில் 19 சதவிகிதம், 1968-ம் ஆண்டில் 46 சதவிகிதம், 1969-ம் ஆண்டில் 50, 33 சதவிகிதம், 1970-ம் ஆண்டில் 60 சதவிகிதம். யாருக்கு? அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு. நான் இன்னமும் அதை விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், 1970-ல் 74 பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பல இலாகாக்களின் பணியாளர்களாக, அதிலே அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுடைய குடும்பத்தினர் அல்லது உற்றார், உறவினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருப்பது 43, 74 பணியாளர்களிலே 45 பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 60 சதவிகிதம், எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்ரமணியம் அவரது எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, தொழிலாளர்களுக்கு அங்கு கான்டின் நடத்தப்படுவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் பொறுப்பு ஏற்றவுடன் நான் பல முறை சர்டிபிகேட் விஸிட் என்ற முறையில் திடீரென்று அச்சகத்திற்குச் சென்ற பொழுது கான்டின் ஒழுங்கான முறையில் சுகாதார முறையில் நடத்தப்படாததை அறிந்தேன். உடனே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து, இப்பொழுது ஓரளவுக்கு கான்டின் சுகாதார முறையில் நடத்தப்பட்டுவருகிறது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல அங்கு வேஸ்டு பேப்பர் பெரிய வைக்கோல் போர் போல அடுக்கியிருந்தது. அதற்குள்ளே யாராவது ஒளிந்து கொண்டிருந்தால்கூட தெரியாது. அப்படியிருந்தது. உடனே நான் டைரக்டர் அவர்களை அழைத்து, ஏன் இப்படிச் சுவீர்த்திருக்கவேண்டும், இதற்குள் அச்ச இருந்தாலும் தெரியாதே, ஆன் இருந்தாலும் தெரியாதே, ஏன் அதை அப்புறப்படுத்தவில்லை என்று கேட்டு, உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அவ்வப்பொழுது வேஸ்டு பேப்பரை உடனே எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று டெண்டர் எடுப்பவர்களுக்குக் கடுமையாக உத்தரவிடப்பட்டு, அதன்படி செயல்பட்டு வருகிறது.

தகாத வழியில் சிலர் மவுண்ட்ரோட் அச்சகப்பிரிவில் ரகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகளைப்பற்றி விசாரித்து, அது உண்மையாயிருக்குமானால், அதைத் தடுப்பதற்கு, அரசு ஆவன செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

அரசு அச்சகத்திலேதான் அரசு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அச்சப் பணிகளும் நடைபெறவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை. மாண்பு மிகு முதல்வர் அவர்களிடம் இதைப் பற்றிக் கலந்து உரையாடியபொழுது கூட, அவர்கள் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலும் சர்க்கார் அச்சகம் அமைய வேண்டும் என்பதையும் கொள்கை அளவின் அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நிதிநிலை நமக்கு வசதியாக அமையும்பொழுது அரசு சொந்த அச்சகங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலும் அமைக்கும். அதே சமயத்தில் தனியார் அச்சகத்திற்கு, அச்சப் பணிக்கு எவ்வளவு தந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதற்கும் உங்களுக்கு தான் சில புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 1966-67ம் ஆண்டில் தனியார் அச்சகத்தில் ரொய்ல்டி வேலையின் மதிப்பு ரூ. 20,16,096. அதாவது, மொத்தப் பணியில் இது 16.45 சதவிகிதம். 1967-68-ல் இதுவே 4.96 சதவிகிதமாகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆக, 1966-67-ல் 16.45 சதவிகிதமாக இருந்தது, 1967-68-ல் கிட்டத்தட்ட 5 சதவிகிதமாகக் குறைந்திருக்கிறதென உறுப்பினரவர்கள் நீளவில் கொள்ள வேண்டுகிறேன். 1968-68-ல் இப்பொழுது 2.36 சதவிகிதம் தான் அந்த அளவிற்கு தனியார் அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வேலையின் அளவு குறைந்திருக்கிறது. தனியார் அச்சகங்களிலே கொடுக்கப்படும் வேலைகளைக் குறைப்பதற்குக் காரணம், அரசின் எல்லா வேலைகளும் அரசு அச்சகத்திலேயே நடைபெற்றுப் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புகள் தந்து, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கும் வகையில் ஆவனசெய்ய வேண்டும் என்பதுதான். அதே நேரத்தில், சென்னையிலேயிருந்து மாநிலம் முழுவதிற்கும், அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள், அரசுக்குறிப்புத் தாள்கள் மற்றவைகள் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவதில், போக்குவரத்துச் செலவும் அதிகமாக ஆகிறது; வசதிக் குறைவும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒரு அச்சகம் இருந்தால், சென்னையிலேயிருந்து அனுப்புவதில் ஏற்படும் செலவு குறைக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு நடைமுறையில் அதைச் செய்ய நிதிநிலை அனுமதித்துவுடன் அது நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி அமைக்கும்போது, மதுரையில் முதலாவதாக ஒரு அச்சகம் நிறுவப்படும். மற்ற இடங்களுக்கும் நிதிநிலை வசதிக்கேற்ப அமைப்பதற்கு ஆவன செய்யப்படும்.

தொழிலாளர்களுக்கு கான்டினிள் கொடுக்கப்படும் டி. பன் போன்றவைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். நானே நேரில் சென்று சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன். எனக்குக் குமட்டுவது போல் இருந்தது. உடனடியாக நல்ல சொட்டியையும், தேனிரையும் தருவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கவர்ன்மென்ட் ப்ரஸ் மெயின் கேட்டிலிருந்து அரை பர்லாங்கு தூரம், பெரிய மண்டபம், ஓய்வு நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் உட்கார்ந்து இளைப்பாறுவதற்கு அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த மண்டபம் போன்ற இடத்தில், பொதுவாகி போல வெளியாரும் நடமாடக்கொண்டு இருப்பார்கள். நான் திடீர் சோதனை யிட்டதன் காரணமாக இப்பொழுது வெளி கேட்டில் தொழிலாளர்களைத் தவிர யாரும் போகக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டு ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் அரசு ஏற்கனவே அரசு அச்சகத் துறை நல்ல முறையில் இயங்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1970 மார்ச் 17]

என்பதை விளக்கவேயாகும். என்றாலும், நீங்கள் சொன்ன பல யோசனைகளையும் நினைவில் வைத்து ஆவனசெய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது அரசு வெளியிடும் பரிசுச் சீட்டில் இரண்டொரு தவறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் ஏற்பட்ட தவறுகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டொன்றுதான் இருக்கும். பொதுவாக அச்சகத்தில் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவு கண்காணிப்பாகயிருந்தாலும் அச்சகத்துறையில் பிழை ஏற்படும் என்று. மை அதிகமாக விழுந்து, ஒரு தாள் மற்றொரு தாளில் ஒட்டிக்கொண்டு கெட்டுவிடுகிறது. அப்படியிருப்பதை எவ்வளவு எடுத்துவிட முடியுமோ அவ்வளவுக்கு எடுத்து அழித்துவிடுகிறார்கள். ஆனாலும் அதையும் மீறி ஒன்றிரண்டு தவறு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்தத் தவறுகூட ஏற்படக்கூடாது என்பது தான் அரசின் எண்ணமாகும். எனவே அரசு அச்சகத்தின் இயக்குனருக்கு இது பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான பரிசுச் சீட்டுகள் அச்சிடப்படுகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பத்திரப்பதிவுத்துறையில் பதவிகள் கொடுப்பதில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குத் தக்க ஆதாரங்களைச் சொல்லவில்லை. எபினும் நான் அது குறித்த விசாரிக்கிறேன். தவறு இருக்குமானால் இனி ஏற்படாத வண்ணம் கண்காணிக்கப்படும். தவறு இல்லை என்றால், அரசு நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்கிற எண்ணத்தை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதிவுத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், பல உறுப்பினர்கள் நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சொந்தமாகக் கட்டடத்தில் அலுவலர்கள் இயங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அரசின் எண்ணமும் அதுவேதான். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இது பரிசீலிக்கப்பட்டு, ஆறு புதிய துறைப்பதிவு அலுவலகங்கள் சொந்தமாக இருக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது. அதற்கான கிட்டமும் இருக்கிறது. சாதாரணமாக வாடகைக் கட்டடங்களுக்கு மாத வாடகை 600, 700 ரூபாய் என்று தரப்பட்டு வருகிறது. இதுவே ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு துறைப்பதிவாளர், அலுவலக வாடகை ரூ. 10,000 என்று ஆகிவிடுகிறது. மூன்று ஆண்டு வாடகையைக் கணக்கிட்டால் அரசே சொந்தமாகவே கட்டடம் அமைத்துவிடலாம். அது அரசின் உடமையாகவும் சேரும். ஆகவே, பதிவாளர் அலுவலகங்கள் சொந்தக் கட்டடங்களில் இயங்குவதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள அரசு யோசித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நில மதிப்பீடு செய்வதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். சிலபேர் மதிப்பீட்டை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துச் சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவு சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தற்போதுள்ள மதிப்பையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறார்கள். மதிப்பீடு மிகவும் குறைவாகயிருந்தால், தக்க மதிப்பீட்டுக்கேற்ப கட்டணம் உயர்த்தப்படுகிறது. அப்படி உயர்த்தப்படுவது நியாயமாகியல்லையென்று நில உரிமையாளர்கள் எண்ணுவார்களேயானால் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு எடுத்துக்கூறி நியாயம் பெறுவதற்கு வறி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் நியாயம் பெறுவதில் தாமதம் என்று சொன்னார்கள். தாமதத்தைத் தவிர்த்து, ஏந்த முறையில் துரிதப்படுத்தமுடியுமோ அந்த முறையில் செய்யப்படும் என்று அரசு சார்பில் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பட்டாபிராமன் 4, 5 பெயர்களைச் சொல்லி பர்மோஷன் முறைப்படி தரப்படவில்லை, சர்க்காருக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். முறைப்படி தரப்படவில்லை என்று சொல்வதோடு இருந்தால் அது வேறு. அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால், சர்க்காருக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சேர்த்துச் சொல்வதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. எல்லோரும் அரசுக்கு வேண்டியவர்கள்தான். வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்பது அரசுக்கு இல்லை. பத்திரப்பதிவுத் துறையில் பணியாளர்களை நியமிக்கும்போது, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அதிகமாக நியமிக்கவில்லை என்று சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி கவுண்டரும், மற்றும் பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். விவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை விசாரிக்கிறேன். அரசின் நோக்கம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்தத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு புதிய சலுகைகள் தந்துள்ளன. எனவே பொது மக்களுக்கும் இந்தத் துறை பணியாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் அளவில் இயங்க சொன்ன கருத்துக்களை கவனத்தில் கொண்டு மேலும் ஆவன செய்யப்படும்.

சி. பண்ட் பற்றி திரு. ஏ. எல். சுப்பிரமணியம் கூறினார்கள். விதிமுறைகளை சட்டத்திலே இடம் பெறச் செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். அதைப் பற்றி இலாகாவின் அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசி விரைவில் ஆவன செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சி. பண்ட் பற்றிய விதிமுறைப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை, அச்சகத்தில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக வழங்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'சீரணி' 'மேழிச்செல்வம்' போன்ற புத்தகங்கள் எல்லாம் வெளியே அச்சடிக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவித்தார். கெஜட் நாள் தவறாமல் வெளிவருவதற்காகத்தான் இந்த வேலைகள் வெளியார் அச்சகங்களில் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. எனினும் எல்லா வேலைகளையும் அரசாங்க அச்சகத்திலே அச்சடிப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியத்தினின்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இன்னும் அதிகமான வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆகவே, வெட்டுப்பிரேசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதிக்கோரிக்கை எண். 5-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஸ்ரீரங்கன், திரு. க. ராமமூர்த்தி, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. ஆர். கணகசபை ஆகியோருடைய

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1970 மார்ச் 17]

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 5 பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 93,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக்கோரிக்கை 34-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. இல. பலராமன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. எச். கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 34—எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 277,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,55,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, to discuss about the desirability of permitting the members to tour our State in particular and the country in general to gain first hand knowledge, I move the cut motion standing in my name, viz.

“That the allotment of Rs. 23,55,600 under Demand No. 6 State Legislature—be reduced by Rs. 100.”

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை கூடும் நேரங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அளிக்கக்கூடிய குறிப்புகளைக் கொண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்களோ அல்லது கேள்விகளோ, ஏனைய தீர்மானங்களையோ தயாரித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கத்தக்க தேர்தல் பெற்ற நபர்களைக் கொண்டு ஒரு தனி இலாகா அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

I move cut motion standing in my name, viz.

“That the allotment of Rs. 23,55,600 under Demand No. 6 State Legislature—Be reduced by Rs. 100.”

1970 மார்ச் 17]

திரு. ரா. கணகசபை : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம், பாராளுமன்றம் போல் என்னென்ன காலங்களில் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் முறைப்படி முன் கூட்டியே தேதியை நிர்ணயித்து செயல்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மேலும் வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுக்கு 100 நாட்களுக்குக் குறைவாமல் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடந்த வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை சட்டமன்றக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் ஒரு ஆண்டில் குறைந்தது 100 நாட்கள் சட்டப் பேரவைக் கூட்டம் நடந்த உத்தரவாதப்படுத்தவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்த—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களால் அனுப்பி வைக்கப்படும் கேள்விகளுக்கு காலாகாலத்தில் பதில் வராதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கும் சமயம் காலை 9 மணியிலிருந்து பகல் 1-30 மணி வரை ஆவதால் மக்களின் நலனை ஒத்த பல பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும் நேரத்தில் உற்சாகத்தோடு விவாதிக்க காபி, போன்ற இலவச பானங்கள் அளிக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 23,55,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும், பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

[1970 மார்ச் 17]

திரு. ப. மகாதேவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலச் சட்டசபை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின்மேல் என் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது, சக்தி வாய்ந்தது, பலமுறையிலும் அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு ஆளும் கட்சியினர் உதவிபுரிய வேண்டுமென்று சொல்வது மரபாக இருக்கிறது. தேர் ஒடுவதற்கு எப்படி அச்சாணி உறுதுணையாக இருக்கிறதோ, அதேபோல அரசு கரியாகச் செல்வதற்கு எதிர்க்கட்சி அச்சாணியாக இருக்கிறதென்று சொல்வார்கள். மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'பாணை சொற்றதுக்கு ஒரு பேரறு பதம்' பார்க்கக்கூடிய உதாரணத்தை அடிக்கடி சொல்வார்கள். பாணையில் இருக்கும் சோற்றை அகப்பையிலே எடுக்கிறோம். பாணையிலிருந்து சோற்றை எடுக்கிற அகப்பையாக எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டுமென்று மறைந்த அண்ணா அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னுள்ள நிலையில் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு--அதிகாரபூர்வமான எதிர்க்கட்சிக்கும்--எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் அதிகாரங்களும், உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

ஜனநாயகப் பண்பாட்டிலே நம்முடைய மாமன்றம் நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதிலே வியப்பு இல்லை. மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள சட்டசபைகளில் காலில் இருக்க வேண்டியது கைக்கு வருகின்ற அளவில் அசம்பாவிதங்கள் நடப்பதையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள். நம்முடைய சட்டமன்றம் மிகவும் நல்ல பண்பாட்டோடு, தமிழர்களின் பண்பாட்டிலே, அழகான முறையில்தான் நடைபெறுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத் திலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு பேசும் உரிமை அதிகம் இருக்கிறதா, அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் காலம் அதிகம் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்தால், வர வர குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்பது தெரிகிறது. முன்பெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு கூடுதலான நேரம் வேண்டுமென்று, அன்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்த ஆளும் கட்சியினர் கேட்டார்கள். இப்போது பிப்போர்ஷனேட் என்ற முறையிலே அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக சப்ளிமென்டரி கேள்விகளுக்கு நாம் அவைத் தலைவருடைய கண்ணின் பார்வையை, கண்ணின் கட்டாட்சத்தை சர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் அவருடைய பார்வையைக் கவர வேண்டியிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையின் எல்லா உறுப்பினர்களையும் பார்க்கும்படியான நிலைமையை நான் உண்டாக்கவில்லையா?

திரு. ப. மகாதேவன் : தாங்கள் எவ்வளவோ ஆர்வம் காட்டவேண்டும் என்றிருந்தாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் கூட்டிய நேரத்தில் பிப்போர்ஷனேட் முறையில் வாய்ப்பு தரவேண்டுமென்று சொல்லி, வாய்ப்பு தருகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒரு கேள்வி என்றால், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற சுதந்திராவுக்கு ஒன்று, இன்னொன்றுக்கு ஒன்று என்று வரிசைக் கிரமமாகக் கொடுக்கிறீர்கள். அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், எப்படியாவது அவைத் தலைவரின் கண்ணைக் கவருவதற்கு கையைத் தூக்குவார்கள், இடத்திலிருந்து எழுந்து நிற்பார்கள். எப்படியாவது அவைத் தலைவரின் கவனத்தை இழுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய குறிக்கோள். சில அங்கத்தினர்கள் அவைத் தலைவரின் தயவுக்

1970 மார்ச் 17]

[தரு. ப. மகாதேவன்]

காக, இப்படி, அப்படி அசைந்து அவரின் கவனத்தை ஈர்ப்பார்கள், சிலர் பரதநாட்டியத்தில் கெஞ்சுவதற்கென்றிருக்கிற முத்திரை போல் விரலை மடக்கி கையைத் தூக்கியபடியே இருப்பார்கள், சிலர் கையைத் தூக்கியபடியே இருந்தால், வலி எடுக்கும். அவர்களுக்கு பழங்காலத்து முனிவர்கள் தண்டம் வைத்துக்கொள்வார்களே அம்மாதிரி ஏதாவது கொடுத்தால் பௌத்தியமாக இருக்கும். இப்படியாக எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்து அவைத் தலைவரின் கண்ணையும் கருத்தையும் ஈர்ப்பார்கள். நம்முடைய அமைப்பே இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இந்த அமைப்பை மாற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு நான் நிகழ்ச்சியிலும் திரு. மார்டின் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார், எவ்வளவு கேள்விகள் அவருக்கு வந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால், அந்தப் பார்வை உங்கள் பக்கம் வந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த மானியத்தின்மீது இதைப்பற்றிப் பேசும் உரிமையைக்கூட ஏன் பறிக்கிறீர்கள்? இதற்குக்கூட நீங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்தால் என்ன ஆவது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவைத் தலைவர் அவர்கள் இதில் முடிவுரை கூற முடியாது; நானும் இதுபற்றி முடிவுரை கூற முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஐயப்பாட்டுக்கு காரணம் இல்லை என்கிற விளக்கத்தைத்தான் கொடுத்தார்கள்.

திரு. ப. மகாதேவன் : நான் குறைபாடாகச் சொல்லவில்லை. திரு. மார்டின் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எங்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். எங்கள் எல்லோர் மீதும் தங்களுடைய கடராசனம் விழவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புள்ளி விவரங்கள் சரியாகத் தரப்படாத காரணத்தினால் சில சச்சரவுகள்---சங்கடங்கள் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். எங்களுக்குக் கிடைக்கிற புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் என்று சொல்லிவிடுகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் பிறகு ஒரு சென்ட் நிலம் தான் என்று விளக்குகிறார்கள். ஒரு நபருக்கு என்று நாங்கள் சொல்ல ஒரு நபருக்கு அல்ல, ஒரு நிர்வாகத்திற்கு என்று விளக்குகிறார்கள். முதலில் எங்களுக்குச் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் கிடைத்தனிடீட்டால் நாங்களும் அது போல் தவறாகச் செய்திகளைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியும். அநேகவிதமான குழப்பங்களும் வராமல் இருக்கும். ஆகவே சரியான முறையில் நாங்கள் கேட்கிற விஷயங்களில் சரியான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த பணியாளர்கள் ஏற்பாடு செய்தால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அது சட்டமன்ற இலாக்காவில் இருக்கிற பணியாளர்களின் குறைகளையும் ஓரளவு நீக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

குறிப்பாக சட்டமன்ற இலாக்காவில் ப்ரமோஷன் வாய்ப்புகள் குறைவாக இருக்கின்றன. சூப்பிரண்டு போஸ்டு கிடைப்பதற்கே மிகுந்த கால தாமதமாகிறது என்று இங்குள்ளவர்கள் குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஜூனியர் அசிஸ்டென்டாக வருவதற்கு மினிமம் கவாலிபிகேஷன் க்ராஜ்வேட்டாக இருக்கவேண்டும். ஒரு க்ராஜ்வேட் ஜூனியர் அசிஸ்டென்டாக இந்த இலாக்காவில் சேர்ந்தால் சீனியர் அசிஸ்டென்ட் ஆவதற்கு இரண்டு மூன்று

[தரு. ப. மகாதேவன்]

[1970 மார்ச் 17]

ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். சிலியர் அசிஸ்டெண்டாக 10 வருடங்கள் பணியாற்றி இலங்கை குப்பிரண்டு ஆவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பதவி உயர்வு அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. தற்போது கூட அப்படி பத்துப் பேர்கள் ப்ரமோஷனில் வர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள்.

முன்பு அசிஸ்டெண்ட் செக்டரிஸ் போஸ்டுக்கு ஜூனியர் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து---வெளியில் இருந்து நபர்களை எடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் இங்குள்ளவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எடுத்ததற்குக் காரணம்---இந்த இலாக்காவில் லா க்ராஜ்வேட்ஸ் இல்லை என்பதாகும். இப்போது அப்படியில்லை. நான்கைந்து லா க்ராஜ்வேட்சுகளே இருக்கிறார்கள்.

இவர்களுக்கும் ப்ரமோஷன்---குப்பிரண்டாக ஆவதற்கும்---உறுப்பினர்களுடைய குறைபாடுகள் திருவதற்கும் உதவியாக எங்களுக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து அபிஷியலாகவே கொடுக்க ஒரு தனி பிரிவு ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இன்னும் உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் எல்லாம் காலதாமதமாக வருகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதுள்ள கேள்விப் பிரிவையும் பைபர்கேட் செய்து . . .

இன்னொரு குப்பிரண்டு போட்டு---கேள்விகள் உடனடிக்குடன் வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

இன்னும் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்று பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. கமிட்டி பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் இவை அனைத்தையும் ஒரு குப்பிரண்டு தான் பார்த்து வருகிறார். அதையும் பைபர்கேட் செய்து இன்னொரு குப்பிரண்டைப் போட்டு கமிட்டி வேலைகள் சீராக நடைபெறவும் வசதி செய்யலாம்.

அடுத்து, ஹாஸ்டலை எடுத்துக்கொண்டாலும் இப்போது அசிஸ்டெண்ட் செக்டரிதான் இருக்கிறார். அங்கே ஒரு குப்பிரண்டு போடலாம். அங்குள்ள வேலைகள் சீராக நடைபெற வசதி ஏற்படும். அதேநேரத்தில் இந்த இலாக்காவில் உள்ள ஏழை ஊழியர்களின் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் இருப்பதுபோல நல்ல பேஸ்கேலும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹாஸ்டலில் இப்போது நிறைய ட்ரங்கால்கள் போடப்படுகின்றன. உறுப்பினர்களுக்கே தெரியாது யார் யாரோ போட்டுவிட்டுப்போய்விடுகிறார்கள். அப்படியின்றி---டரங்கால்கள் போடும்போது எக்ஸ்சைஸ் மூலமாகவே அது போடப்படும்படியாகச் செய்யவேண்டும். ரூமுக்கு ஒரு டெலிபோன் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும்---ஒன்றாவது யூனிட் போர்டு அமைத்து நல்லமுறையில் இந்த மாதிரியாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹாஸ்டலில் மாத வாடகை 50 என்று இருந்தது. அதை இப்போது 60 என்று கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

உறுப்பினர்களுக்கு நம் மாநிலத்திற்குள்ளேயே போய்வர இலவச ரயில்வே பாஸ் வாங்கித்தர மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதுவதாக அண்ணா அவர்களே

1970 மார்ச் 17]

[தரு. ப. மகாதேவன்]

சொன்னார்கள். அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் டேப்ரெக்டார்டிங் சிஸ்டம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்களில்---மீட்டிங் நாட்களில் வசதி கொடுக்கப் படுகிறது. மற்ற நேரங்களிலும் ஒரு சலுகை இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். திரு. சௌந்தரபாண்டியனைப் போன்றவர்கள் வள்ளியூரில் மணிக்கவாக்காகத் தவம் நிற்கவேண்டிய நிலை இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனி பேசும் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 6 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

* திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஆசிரியரில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழகச் சட்டமன்றம் தான் நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் ஜனநாயக முறையில் செவ்வையாக நடைபெறுகிறது என்பதை மற்றவர்கள் பார்த்துப் பாராட்டுகின்ற அளவுக்குச் செயல்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இப்போது நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டே பார்க்கலாம். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் ---இன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளே மற்ற சட்டமன்றங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டைவிட அதிகமாக ஏழு நாட்கள் இந்த செஷனில் அதிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் இப்போதுதான் தாங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு ஆறு நிமிடம் அளிக்கப்படும் என்று சொன்னீர்கள். ஓரளவு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தை அதிகப்படுத்தினால் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதி பிரச்சினைகளை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாக்காவில் இருக்கக்கூடிய அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவு. அவர்களுக்கு இருக்கிற வசதி வாய்ப்புகளும் குறைவு. இருந்தும் இருக்கிற வசதியை வைத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டிய காரியங்களை செய்யவேண்டிய நேரத்தில் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஆடம்பர வாழ்வுக்கான வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும் என்று இல்லாவிட்டாலும், தேவைப்படுகிற அவசியமான சில வசதிகளைக் கண்டிப்பாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் வீடுகளுக்கு தொலைபேசி வசதி, சர்வீஸ் தபால் தலைகள் அளித்தல் போன்றவை நிச்சயமாகச் செய்துதரப்படவேண்டும். சம்பளத்தை அதிகமாக்கத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டாலும், தொகுதி மக்களுடைய நலனுக்காக அடிக்கடி எழுதப்படுகிற கடிதங்களுக்கு

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

[1970 மார்ச் 17]

அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்
கான சர்வீஸ் தபால்தலை வசதிகளைச் செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு கடிதம்
எழுதினால் ஏழு நாட்களுக்குள் இலாக்காவில் இருந்து பதில் தரப்படுகிறது.
பதினைந்து நாட்களுக்குள் முடிவு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எங்களுக்கு 15 நாட்கள்
வேண்டாம்—ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவாவது நாங்கள் எழுதுகிற தபால்
களுக்குப் பதில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது மூன்று
மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள், ஒரு வருஷம் ஆனாலும் பதில் வராத நிலைதான்
இருக்கிறது. எங்களுடைய தபால்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள் பதில் தந்தாக
வேண்டுமென்ற உத்தரவைப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் சில
எண்ணங்களைச் சொல்லுகிறோம். அவற்றுக்கு அமைச்சர்கள் சில உறுதி
மொழிகளைத் தருகிறார்கள். அந்த உறுதிகள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்
படுகின்றனவா என்று எண்ணிப்பார்க்கிற நேரத்தில், நிச்சயமாக சில காரியங்
கள் நடைபெறுவதில்லை. அதற்காக ஒரு பாலோ-அப் இருக்க வேண்டும்.
உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கடந்த ஆண்டில் அரிசன மானியத்
தில் அமைச்சர் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட உறுதிமொழிகள் ஓராண்டுக்குப்
பின்னாலேயும் கூட நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. முன்பு இருந்ததை விட
மாற்றம் இருக்கிறது என்றாலும், போதிய அளவு இல்லை; இன்னும் சற்று வேக
மாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அஷ-ரான்ஸ் குழு
விலே அங்கம் வகிப்பவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சட்ட மன்ற விடுதியைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் தொல்லை
களுக்கும் அல்லல்களுக்கும் ஆட்பட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த
நேரத்தில் தான் நாங்கள் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே சட்ட மன்ற
உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு தனிக் குழுவை அமைத்து அங்கே இருக்கிற
சங்கடங்கள், தேவைகள்--நாங்கள் ஆடம்பர வாழ்வுக்கான வசதிகள் செய்து
தரவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை--சாதாரண வசதிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
பிரதிநிதிகள் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்குத் தேவையான
வசதிகளை ஆராய்ந்து செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு
இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர்
அவர்களே, மாநிலச் சட்ட மன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கருத்துக்
களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றம் கூடுகிற நாட்களிலே சட்ட
மன்ற பிரதிநிதிகளைப் பார்த்து சில காரியங்களைச் செய்து கொள்வதற்காக பல
பேர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து வருகிறார்கள். நாங்கள் அமைச்சர்களை அனுசி
அவைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நான்கு, ஐந்து நாட்கள் தேடிப்
பார்த்தாலும் கூட அமைச்சர்களை அணுகுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்
களை அதிகம் பேர்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதால் சிரமமாக இருக்கிறது.
ஆகவே சட்ட மன்றம் கூடுகிற நாட்களில் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்
பினர்களைப் பார்க்க என்று ஒரு தனி நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று
இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 17] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்தின் போது சில சமயங்களில் டீர் புரோ கிராம் வரும்போது தான் அமைச்சர்கள் வரப்போகிறார்கள் என்ற செய்தி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிகிறது. ஒரு தொகுதியில் டீர் புரோ கிராம் போடுகிறார்கள் என்றால், அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்து, அவர் சொல்லும் இடங்களையும் அதிலே சேர்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அமைச்சர்கள் வரும்போது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைத் தனியாகச் சந்தித்துப் பேச ஒரு பத்து நிமிஷமாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கூட்டத்திலே பக்கத்தில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்; பொதுமக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அதிகாரிகளைப் பற்றி பேசுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே 10 நிமிஷம் தனியாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்துப் பேச அமைச்சர்கள் நேரம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்க துரித வண்டிகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த வித முதல் பிரபலன் இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே என்னுடைய பேச்சு, துரித பஸ் போகிற ரூட்டில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய வீடு இருந்தால், அங்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கை காட்டி நிறுத்தினால் எற்றிக் கொண்டு போவ தற்காவது குறைந்த பட்சம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; அதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் அரசாங்க துரித வண்டிகள் போகும் ரூட்டின் மீது இருக்கிறவர்கள், இன்ன இடத்தில் நாங்கள் குடியிருக்கிறோம், அங்கே நிறுத்த வேண்டும் என்று எழுதித் கொடுக்கிறோம். அதைச் செய்து கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். துரித பஸ்களில் கடைசி நேரம் வரையில் சட்ட மன்ற உறுப் பினர்களுக்காக இரண்டு இடம் வைத்திருந்து அவர்கள் வந்தால் கொடுப்ப தற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் பலர் கிராமங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு டெலிபோன் வசதி இருந்தால் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தொகுதி மக்களின் வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய முடியும். ஆகவே கிராமங் களிலே இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் செல விலேயே டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்கெல்லாம் அந்த வசதி கிடையாது. ஆகவே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருப்பது போல் அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்கும் பரியாக வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்ற விடுதிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், டாக்சிக்காரர்கள் வேறு இடத்துக்குப் போகிறோம் என்று சொல்லி மறுத்து விடுகிறார்கள். நேற்று காலையில் கூட எனது சக நண்பர் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. மலைக்கண்ணன் அவர்களும் நானும் கமார் 10 டாக்சிக்கைக் கூப்பிட்டுப் பார்த்து, சட்ட மன்ற விடுதிக்குச் செல்ல வேண்டும்

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1970 மார்ச் 17]

என்று சொல்லிய உடன், வர மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டு போய் விட்டார்கள். ஏனென்றால் தூரம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணம். இதை நீக்க சரியான உத்தரவைப் பிறப்பித்து, சட்ட மன்ற விடுதிக்குப் போக வேண்டும் என்றால், டாக்சிக் காரர்கள் தடை சொல்லக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றம் நடக்கிற காலங்களில் கூட கோட்டையிலிருந்து விடுதிக்குப் போகும் பஸ் கூட்டம் முடிந்தவுடன் நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. மத்தியானம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பஸ் நின்று விடுவதால், சாயங்காலம் கோட்டைக்கு வர வேண்டுமென்றால் முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அடிக்கடி இல்லா விட்டாலும் கொஞ்ச நேரத்துக்கு ஒரு முறையாவது அந்த பஸ் ஓடிக்கொண்டு இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அசெம்பிளித் தொடர் கலைக்கப்படுகிறது என்ற உடனே நாங்கள் கொடுத்த கேள்விகளை எல்லாம் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் அந்தக் கேள்விகளையே மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சட்ட மன்ற டிபார்ட்மென்டில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு, சம்பள உயர்வு, அவர்களை நியமிப்பது போன்ற காரியங்களில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளை அதற்றி அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உத்தியோக உயர்வு சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றம் சம்பந்தப்பட்ட விவாதத்தில் நானும் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றக் கூட்டம் சுமார் நான்கு மாதக்காலம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம் ஆகும். காரணம் என்ன வென்றால், நாட்டில் நடக்கும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து பைசல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்காக அடிக்கடி சட்ட மன்றம் கூடினால், அதன் மூலம் நாட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அரசாங்கத்துக்கு தகவல் கொடுத்து, பரிகாரம் காண முடியும். அந்த முறையில் வருஷத்துக்கு நான்கு மாதமாவது சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு மூன்று மாதத்திற்குள்ளாவது பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்ற கண்டிப்பான நிலை இருக்க வேண்டும். வருஷக் கணக்கில் எங்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் கிடைப்பதில்லை. என் கிடைக்கவில்லை என்றால், டிபார்ட்மென்டிலிருந்து வரவில்லை என்கிறார்கள். அப்படி பதில் வந்தும் கேள்விகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமலிருந்து, கவர்னர் சபையைக் கலைத்த பிறகு, மறுபடியும் புதுப்பிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மறுபடியும் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு பதில் கேட்டுப் போகும் நிலைமையும் வருகிறது. ஆகவே எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சொன்னது போல், பதில் சொல்லும் வரையில், கேள்விகள் நிரந்தரமாக இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவாதம்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அடுத்து டிபார்ட்மெண்டுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் பதில் கொடுத்துத் தீர வேண்டும் என்று ஆணையிட வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத் துறையைப் பொறுத்தவரை நிறைய அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நான்கு கேட்கிற கேள்வி---பதில்களை டைப் செய்து வருகிற நகலைப் பார்த்தால், சரியாகப் படிக்க முடியவில்லை; தேய்ந்த டைப்ரைட்டர், பழைய சாமான்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்வதன் காரணமாக இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. புதிய மெஷின்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இங்கே எட்டு அல்லது 10 வருஷம் வேலை செய்கிற பிழைகளை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். அப்படி நிரந்தரமாக்குவதன் மூலமாக அவர்களை பல்வேறு வகைகளிலும் அரசாங்கத்துக்கு உதவியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பழைய ஹாஸ்டலில் வாட்மேன் தான் போடுகிறார்கள். ஹாஸ்டலில் வேலை செய்வதற்கு பிழைகள் போடப்படுவதில்லை. ஒரு வாட்மேன் இருந்துகொண்டு பல பேர்களுக்கு வேலை செய்வது என்பது சாத்தியமல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஹாஸ்டலுக்கும் பிழைகள் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குச் சட்டசபை நடக்கக்கூடிய காலங்களில் ஹாஸ்டல்களில் வாடகையில்லாமல் இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சென்னைக்கு வருகின்ற சமயத்திலே சென்னையிலே தங்குகின்ற நேரத்திலே தங்கவேண்டுமென்றால் வாடகை. வருஷிக்கப்படுகிறது, அப்படிப்பட்ட காலங்களிலும் வாடகையில்லாமல் தங்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வராத காலங்களிலே யாருக்காவது வீட்டு வாடகை வசூல் செய்துகொள்ளலாம்.

மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டுக் கூட்டத்திலே ஒவ்வொரு குழுக்கும் ஒரு போன் வைத்துத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். போன் வைப்பது அவசியமாக இருப்பதால் அதையும் விரைவிலே செய்ய வேண்டும்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இலவசச் சிகிச்சை என்று தரப்படும் பொழுது அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சார்ந்த குடும்பத்தினருக்கும் இலவசச் சிகிச்சை செய்வதற்கு அரசு உத்தரவிடவேண்டும்.

குறைந்தபட்சம் பஸ்களிலே செல்வதற்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாஸ் இருக்கவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலே கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் கம்மியாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலே அப்படி வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கும் பொழுது ஏன் நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் செய்யக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுகிறது. பல்வேறு வேலைகளைப் பொதுமக்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய நிலையும் அந்தந்தத் தொகுதிகளுக்குச் சென்று ஜனங்களைச் சந்திக்கவேண்டுமென்ற அவசியமும் ஏற்படுவதால் அப்படிப்பட்ட வசதிகளை செய்தால்தான் பொது மக்களோடு தொடர்புகொள்ளமுடியும், தொடர்பு கொண்டு அரசாங்கத்திடம் அவற்றை பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். குறைந்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 17]

பட்சம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ் பாஸ்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I am really proud of our Legislature. We have to our credit one of the best well-educated and well-maintained Legislative Assemblies. Many a time I have resisted the temptation to overlook the Rules because I want to maintain the dignity of the Tamil Nadu Legislative Assembly and I leave it at that.

Now, Sri I want to claim the attention of the Hon. Chief Minister to a point which I am going to develop. Recently a Seminar was held at Ootacamund for the benefit of the Legislators from different States like Gujarat, Andhra Pradesh, Himachal Pradesh and Kerala. The consensus of opinion in the Seminar was that we have got to re-educate our own legislators. It does not mean that a Legislator knows everything in the world. Of course we have got the support of the people and we get elected but that does not mean that we know everything in the world. So, a legislator should be given an opportunity to learn many things by going about not only in his own State but also in the rest of the country so that he should have first-hand knowledge about the things happening in the country.

For instance, we talk so much about the Salem Steel Plant. How many people have seen a steel plant and we talk only in the air. May be some Ministers have had opportunities to see the Tata Steel Plant and the Steel Plant at Bhilai. We talk about the steel plant but do we know what exactly is the steel plant and how it is worked and whether a steel plant is economically viable. We do not know all these things. So, my plea to the Hon. Chief Minister is that he should enable the legislators to go about the country and see things for themselves. For instance, we talk so much about the Aarey Milk Project in Bombay. It is a well-maintained project and it is of so much utility value to the country. (Interruption). Of course we have got our Madhavaram Milk Project. Only a few Members are in the Committee on Estimates and so my point is that all the legislators should be given opportunities to learn all the things. Sir, there are about eight committees of the Legislature and how many Members are there? About 102 Members constitute all these committees. I am talking about the Committee on Estimates, Committee on Public Accounts, Committee on Assurances, House Committee, etc. In all these committees there are only about 102 Members. All these Members should be enabled to go about the country and see things for themselves.

For instance they can see the Aarey Milk Project in Bombay, then go to Delhi and then cut across to Calcutta and see the Steel Plants at Jamshedpur and Bhilai. (Interruption.) It is not a fantastic idea and I have roughly calculated the expenditure to be

1970 மார்ச் 17]

[Thiru K. Vinayakam]

incurred on that account. Even if we give first-class railway fare and D.A. of Rs. 20 or Rs. 25 to the legislators, it does not work out to more than Rs. 1 lakh and ten thousand. It is not such a big amount. After all, what is our budget, it is about Rs. 300 crores. What would it matter if Rs. 1 lakh is spent out of Rs. 300 crores. It is not as if everybody is a Minister. Most of us are dumb people but they are very good competent and honest people (Interruption). They would not talk and I talk for them. You have got a very fine set of legislators—I am voicing the feelings of the Members of the Ruling Party and the Opposition Party—and please give them an opportunity to see things for themselves.

Now, I tell you that a legislator born in Chingleput knows only about the Araniyar Project and he does not know about the Manimuthar Project and he has no opportunity to visit other projects. After all, a legislator worth his name, must not only have first-hand knowledge of his own State but must also have facilities to go about the rest of the country and see things for himself. Do you mean to say we have no other job. I am an advocate and I can earn Rs. 1,000 in the court. Here I am getting a pittance of only Rs. 20 or Rs. 25 per day. But having taken up this work, I have got to justify my job. It is not as if I want to travel in the first-class by rail and go about from Kashmir to Delhi and then to Calcutta and then return to Madras. Don't I have any other work? But my point is that during the five years of existence, we have to do our job and we do not know how many of us will return again to this House (Interruption)—including myself. I do not speak for myself alone but I speak for the entire House. After all, our State is a well-maintained State and the Hon. Chief Minister can be liberal enough to throw away about Rs. 3 lakhs for us. So, please give an opportunity to all the Members to get themselves better equipped and better informed about the things obtaining in the country. That is my suggestion.

Then, I have got to express an honest grievance of our own staff. Opportunities must be given for the staff working in the lower ranks to get promotion and I leave it to the Government for their decision. I do not know the rules pertaining to their promotion but they must be treated on a par with the Central Secretariat Service. We have got our own Secretariat Service and there are different sets of rules governing their promotion. I suggest that the same set of rules may govern our own Legislature staff. I think you, sir.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தைக் கட்டிக் காக்கின்ற பெரிய பொறுப்பிலே ஈடுபட்டிருக்கிற நம்முடைய பேரவையின் தொடர்பு குறித்த மானியத்தின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் 'ஒபிடியன்ட் பாய்ஸ்' என்ற முறையில் அந்தக் கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். அவர்களுடைய ஒபிடியன்ஸ்—அடக்கம் எவ்வளவு பணப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைக் கடந்த 15, 20

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1970 மார்ச் 17]

ஆண்டுக்காலமாக அவருடைய அரசியல் வாழ்க்கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற நான் அறிவேன். அவர்கள் பல கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள்.

அதிலே ஒன்று, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் போக வேண்டும்; கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் போவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வசவேற்கக் கூடிய கருத்துத்தான். திரு. வினாயகம் அவர்கள் இப்போது அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சேர்மனாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கடந்த காலத்தில் நானும் அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சேர்மனாக இருந்தேன். சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற எல்லாக் கமிட்டிகளும், சபாாடினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி உட்பட வெளியிலே போகலாம்; ஆனால் அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி மட்டும் வெளியிலே போகக் கூடாது. சென்னையிலே உட்கார்ந்து கொண்டதான் அமைச்சர்களின் அஷ்யூரன்ஸைப் பார்க்க வேண்டும். நான் அந்தக் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் அப்போது சபையின் முன்னவராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம்--கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள்--அவர்களிடத்தில் நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னதும் அவர்கள் நான் சொன்னதை வற்றுக் கொண்டு அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி தமிழ்நாட்டுக்குள்ளே எங்கே வேண்டுமென்றாலும் சென்று வரலாம் என்ற விதியைக் கொண்டு வந்து அனுமதித்தார்கள். இப்போது எங்களுடைய சர்க்கார் வந்த பிறகு--ஒபிடியன்ட் பாய்ஸ்; மக்களுக்கு நாங்கள் மிகமிக ஒபிடியன்ட் பாய்ஸ்; அவர்கள் எங்களுடைய அண்ணன் நம்பிகள்--நம்முடைய வினாயகம் அவர்கள் அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி தலைவரானார்கள். அவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். மிக மிக வசதி படைத்தவர்கள்; அவரும் சரி அவருடைய மாமனாரும் சரி அந்த கோடம்பாக்கம் வரலாறு தெரியாதா? அவர்கள் அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி தமிழ்நாட்டிலே சுற்றினாலும் மட்டும் போதாது; இமாசலம் இருக்கிறது அல்லவா, அதற்கு அருகிலே உள்ள பதிநாத்துக்குப் போக வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காரின் முதல்வராக பொற்றூர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில் அந்த லைபல் வந்த நேரத்தில் அவர்கள் மன முவந்து சென்று வர வேண்டுமென்ற உத்தரவைத்தான் தந்தார்கள். அதனுடைய நோக்கம்--சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெளிவான, கட்டுக்கோப்பான முறையில் எல்லா இடங்களிலும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் காண வேண்டுமென்பதுதான். மாதவரம் மில்க் காலனிக் குப் போக என்ன செய்வது என்று கேட்டார்கள். நம்முடைய வினாயகம் அவர்கள் நீண்ட நாளைய உறுப்பினர். பத்து உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து இன்ன இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்களிடம் எழுதிக் கொடுத்தால் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கான சூழ்நிலைகள் இப்போதே இருக்கின்றன.

அவர்கள் சம்பள விகிதத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சம்பளம் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் 150 ரூபாயாக இருந்தது. பிறகு முன்பு இருந்த சர்க்காராலேயே 250 ரூபாய் ஆக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு எங்களுடைய சர்க்கார் வந்தது. இந்தச் சம்பளத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பொருத்த அளவில்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஒரு சிறு கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. மக்கள் சார்பில் மக்களுக்காகப் பாடுபட வந்தவர்கள், தங்கள் அரசியலில் ஆகட்டும் அல்லது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் ஆகட்டும், உதாரண புருஷர்களாக இருந்தாகவேண்டும். காந்தியடிகளுடைய திருநாமத்தையும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரையும், அரசியலில் உத்தமர்களுடைய பெயர்களையும் மட்டும் சொல்லி காலத்தைப் போக்கவிட முடியாது. 'நம்மால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? மாதம் ஐந்து, ஆயிரம் ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் வந்துவிடுவது நல்லதல்ல. நான் காங்கிரஸ், தி.மு.க., கம்யூனிஸ்டு என்று பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. ஜனநாயகத்தை வளர்க்கின்ற உணர்வு எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுவார்களுக்கும் இருக்கிறது. அது வரை வேண்டுமென்று சொன்னால் மக்களுக்கு நாம் உதாரண புருஷர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த நோக்கத் தோடுதான் சம்பளத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். சம்பளத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்று சொல்லும் அதே நேரத்தில் வசதிகளை உயர்த்த வேண்டுமென்றுதான் 15 ரூபாய் படி 20 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டது. இன்னும் சில வசதிகளும் தேவைப்படுகின்றன. உதாரணமாக, முன்பெல்லாம் லெட்டர் பேட் அதிகமாகக் கொடுக்க மாட்டார்கள்; மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேவையான அளவுக்கு லெட்டர் பேட் தருகிறார்கள். கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய 120 கவுன்சிலர் களின் லெட்டர் பாடைப் பார்த்தால் உறுப்பினர்களுடைய பெயர்களை எல்லாம் போட்டு அச்சடித்துத் தருகிறார்கள். அதையும் செய்யலாம், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டெலிபோன் வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். டெலிபோன் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. டெலிபோனை இன்றையதினம் ஆடம்பரப் பொருள் என்று சொல்ல முடியாது. அது இன்று தேவையான பொருளாகிவிட்டது. ஆனால் டெலிபோன் கட்டணம் செலுத்துவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. மாதத்திற்கு இத்தனை 'கால்கள்' செய்யலாம், இத்தனை 'டிராக் கால்கள்' செய்யலாம் என்று விதித்து உறுப்பினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதியும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரு கருத்து; ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய கருத்து. மூன்று தடவை ஒரே தொகுதியில் இருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் பென்ஷன் வழங்குவதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவருடைய நேரத்தையே தாழ் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஒரே தொகுதியில் இருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் யோக்கியப் பொறுப்பாக இருந்தால் தான் தேர்த்தெடுக்கப்பட முடியும். இல்லையென்றால் மக்கள் தள்ளிவிடுவார்கள் என்பதை வினாயகம் அவர்கள் அறிவார்கள். மூன்று தடவை தொடர்ந்து ஒரே தொகுதியில் இருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க வழி இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

மேல்சபையில் தற்போது 63 பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள உரிமைப் படி கிட்டத்தட்ட 78 இடங்கள் இருக்கவேண்டும். நேற்றைய தினம் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் மேல்சபை இடங்களை அதிகப்படுத்துவது இல்லையென்று

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1970 மார்ச் 17]

கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு தொடர்ந்து எழுதி வருகிறது. அவ்வாறு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து—மரியாதைக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்—எல்லோரும் சேர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

கடைசியாக, இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு பெருமை இருக்கிறது. உலகத்திலேயே புகழ்ப்படுகிறது. அது ஆளும் கட்சியாக வந்திருக்கிற எங்களால் மட்டுமல்ல; அந்தப் பெருமை எதிர்க்கட்சியைத்தான் சேரும். திரு. வினாயகம் அவர்களும் சரி, திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் சரி, வயதிலே அண்ணன்மார்கள் என்ற நிலையில் தம்பிமார்களாகிய நாங்கள் ஆள வந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நாங்கள் அடக்கத்தைப் போதிக்கின்ற வயது இல்லை என்றாலும், பெரியவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு அடக்கத்தைக் காண்பித்து வழிகாட்டுகிறார்களோ அதுதான் தமிழ்நாடு மட்டும் புகழும் பெருமை அல்ல; உலகமே புகழக் கூடிய பெருமையாகும். கனம் வினாயகம் அவர்கள் இல்லையென்றால் நாம் சில கவைகளைப் பேற முடியாது. நமக்குக் கோப உணர்வுகள் வந்தாலும்—சபாநாயகர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்—பல நேரங்களில் சபாநாயகர் அவர்கள்தான் காணமோ என்று நினைக்கும் நிலைமை வந்துவிடுகிறது. ரூல்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது; நீங்கள் விதிகளை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த அடிப்படையில் விதிகளை மாற்ற வழி இருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து விதிகளைச் செய்தால் சபாநாயகர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள். உலகம் என்றே நான் குறிப்பிடுகிறேன்—உலகத்திற்கே புகழைத் தந்து கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் பாரம்பரியத்தைக் காக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு என்றையதினமும் ஜனநாயக உணர்வோடு, அண்ணாவின் தமிழ் உணர்வோடு, அரசியல் மாச்சரியங்கள் இன்றி எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பாசத்தையும், கண்ணியத்தையும், கடமையையும், கட்டுப்பாட்டையும் இழக்காமல் வாறும் என்ற உறுதியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : He has dragged my name, Sir. Be just and give me some time to clarify. When I was Chairman of the Assurance Committee, of course I took my Committee Members to Haridwar and not to Badrinath. The hon. Member Thiru Rama Arangannal must correct his statement. I took the Committee Members not for anything else but to inspect and study the working of the Anti-Biotic Institute run by the Government of India, which is situated on the banks of the Ganges in Haridwar. I took permission for that from the then Chief Minister, viz. Thiru Anna, who passed such instructions on the file and only after getting written permission, we undertook that tour. Let there be no mistake in this matter.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ. பாயின்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், சார். நான் குறிப்பிட வந்தது, அஷ்பூரான்ஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கின்றவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அவரை இந்தச் சர்க்கார் மதிக்கிறார்கள், அவர்கள் விருப்பத்தையெல்லாம் புர்த்தி செய்யும் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவே தனியாக, வேறொன்றுமில்லை.

1970 மார்ச் 17]

* திரு. கோ. பாரதி மோகன் : தலைவர் அவர்களே, நான்கு கோடித் தமிழர்கள் வாழக்கூடிய இந்தத் தமிழகத்தில் ஏராளமான பிரச்சினைகள் எழும்புவது இயல்பாக இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளையெல்லாம் விரிவாக விவாதம் செய்து, அவைபற்றி தெளிவான கருத்துக்களையெல்லாம் சட்ட மன்றத்திலே கூறவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கூறுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் நம்முடைய சட்ட மன்றக் கூட்டத்தைக் குறைந்தது 100 நாட்களாவது நாம் நடத்துவது நலமாக இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மேலும், இது ஒரேயடியாக 100 நாட்கள் என்றில்லாமல், மூன்று மாதங்களுக்கொரு நடவை இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத்தை நடத்துவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதும் எங்களுடைய கருத்தாகும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரயாணம் செய்வதற்குப் பல வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. உதாரணமாக, அரசினுடைய பேருந்துகளிலும் புறக் வண்டிகளிலும்கூடப் பிரயாணம் செய்வதற்கான அனுமதிச் சீட்டுக்கள் வழங்குவதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் நம்முடைய அலுவலகத்தை வைத்துக் கொள்ளுவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுடனும் இணங்கிச் செயல்படுவதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத் திலும் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கென்று ஓர் அறை ஒதுக்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சாதாரணமாக மாதத்திற்கு இரண்டு நடவை ஜீப்களை உபயோகப்படுத்த முடிகிறது. ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் சில நேரங்களில் ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி, ஜீப்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் செய்து விடுகிறார்கள். எனவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர், குறைந்தபட்சம் மாதத்திற்கு நான்கு நாட்களாவது பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்களை உபயோகப்படுத்தி, தன்னுடைய தொகுதி வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஆக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கடமைகளைப்பற்றிக் கூறும்போது உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றை விளக்க விரும்புகிறேன். குத்தாலம் தொகுதியில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர், முன்பு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், காலையிலிருந்து மாலை வரை என்னுடைய தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள். ஆனால், சுற்றுப்பயணத் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர் அவர்கள் என்னுடைய பெயரை விட்டுவிட்டார். அதை நானும் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால், கலைஞர் அவர்கள், இது மிகவும் தவறானது, கண்டிக்கத்தக்கது என்று கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு வந்தார்கள். இது, அவர் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில்.

பிறகு, மாண்புமிகு விவசாய-அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார்கள். அவர் வருவதைக்கூட எனக்கு அறிக்கவில்லை. அதுமட்டு மல்லாமல், என்னுடைய பெயரையே அங்கே குறிப்பிடவில்லை.

[திரு. கோ பாரதிமோகன்]

[1970 மார்ச் 17]

அடுத்து, மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் காஸியிலிருந்து மாலை வரை சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். ஆனால், ஆறு நிகழ்ச்சிகளிலும் என்னுடைய பெயரை ஆணையர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியில்—கோனேரிராஜபுரம் நிகழ்ச்சியில்தான்—அமைச்சரை நான் சந்திக்க முடிந்தது. அதுசம்பந்தமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ஆணையாளர் அவர் எளுக்கும், அமைச்சருக்கும் கூட எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால், இவை சம்பந்தமாக எந்தவிதமான பதிலும் இன்றுவரை இல்லை.

சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குள்ள உரிமை என்பது சட்டமன்றத்தில் மட்டுமல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குள்ள உரிமை என்பது வெளியிலே நடைபெறக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளுக்கும் பொருத்தும்படியாக இருக்கவேண்டும். வெளியிலே நடைபெறக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குள்ள கடமைகளை ஆற்றமுடியாமல் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அளவுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், கலெக்டர் ஆடியோர் நடந்துகொண்டால் அதையெல்லாம் அனுமதிக்க முடியாது. அப்படித் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய நிலைமை இருப்பதன் மூலமாக என்ன ஏற்படும்? மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கட்சியைப் பின்பற்றுகிற மக்களுடைய அதிகருப்திக்கு இலக்காகக்கூடிய சூழ்நிலையும், விரும்பத்தகாத சூழ்நிலையும் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அது போன்ற முறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கும், அவர்கள் மிகவும் கண்ணியத்துடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் நடந்துகொள்ளுவதற்காகவும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்தச் சபையிலுடைய நடவடிக்கைகளில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவசரமும் பொது முக்கியமுமான விஷயத்தைப் பற்றித்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் சாதாரணமாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்படும்போது, சட்டவிரதிகள் என்ற பெயராலும், மாபு என்ற பெயராலும் பேரவைத் தலைவருடைய அறையிலே கூட நீக்கப்படுகின்றன; அவை அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்த முறையைப்பற்றிக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து, நாட்டு மக்களுடைய தேவைக்கு அவசியமாக இருக்கும் பிரச்சினைகளைப் பொருத்தவரையிலாவது, குறைந்தபட்சம் சட்டமன்றத்திலே படிப்பதற்கும், அதைப்பற்றி உறுப்பினர் கூறவும், அதன்மீது அமைச்சர்கள் சொல்ல வேண்டிய பதிலைக் கூறவும், அதற்குப்பிறகு அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நிராகரிப்பதும் பொருத்தமுடையது என்று கருதுகிறேன்.

உதாரணமாக, கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைக் கூறலாம். இந்திய நாடு மட்டுமல்ல; உலகமே அதிர்ச்சி அடையக்கூடிய சம்பவம், கீழ்வெண்மணி சம்பவம்; 44 பேர்கள் இறந்த சம்பவம். அது சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் நாங்கள் கொண்டுவந்த நேரத்தில், அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நாங்கள் இங்கே படிக்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு, அறையிலேயே அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. இதுபோன்ற முறைகளையெல்லாம் தவிர்த்து, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை இங்கே எடுத்துக் கூறுவதற்கும்,

1970 மார்ச் 17]

[திரு. கோ பாரதிமோகன்]

விரிவான முறையில் கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கும், சரியான முறையில் எங்களுக்கு உரிமை வழங்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய குடும்பத்தினருக்கும் வைத்திய சிகிச்சை வசதிகளெல்லாம் அளிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்றத் துறையைச் சார்ந்திருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆசியவர்களில் பல பேர் இன்றையதினம் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கிழ்வெண்மணி நிகழ்ச்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுகின்ற போது, அது குறித்து இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பே இல்லாத அளவுக்குத் தடுக்கப்பட்டது என்ற அளவில் குறிப்பிட்டார்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் இந்த மன்றத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லையே தவிர, அதற்காகத் தனியாக ஒரு நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கூட, முழு விவாதம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பும், அந்த நிகழ்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி, அவைப்பற்றிய நிலைமையை விளக்குவதற்கான வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட்டது என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : அங்கு சம்பவம் நடந்தவுடனேயே, அந்தச் சூடான நேரத்திலே, தமிழக மக்களுடைய உணர்ச்சி வேகத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில், அந்த நிலைமையை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால், ஒத்திவைப்பு, தீர்மானத்திற்கு அனுகூலம் மறுக்கப்பட்டதென்பது உண்மை. அதன்பிறகு, வேறு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டோம். ஆனால், அந்த முறை வேண்டாம். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் வரக்கூடிய நேரத்தில், அவை எவ்வளவு தூரம் முக்கியமானவை என்பதைக் கொஞ்சம் படிப்பதற்காவது அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

காலநடை உதவியாளர்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக, அவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் பெயரால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவுடனேயே அது நிராகரிக்கப்பட்டது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது அமைச்சரவர்கள் அது சம்பந்தமான விவரங்களை முன்னாடியே கூறியிருந்தால், அது சம்பந்தமாக அரசின் நிலைமைகளைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டு இருப்பார்கள்; வினா நிலைமையைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயமாகும். முன்னாடியே சபைக்குக் கொண்டு வந்தமூலம் அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாத நிலையை, இனி வரக்கூடிய நேரங்களிலாவது தவிர்ப்பது நல்லது என்பதும் எங்களுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும்.

திரு. ரா. கனகசபை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவை நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றது என்று எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் சொன்னார்கள். இது, இன்னும் திறம்பட மக்களுக்குச் சேவை செய்யும்படி.

[திரு. ரா. கணகசபை]

[1970 மார்ச் 17]

யான முறையில் நடக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பேரவையில் முக்கியமான நேரம், கேள்வி நேரமாகும். அந்தக் கேள்வி நேரத்திலேயே அங்கத்தினர்கள் பலர் தங்கவிடத்திலும் புகார் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் போடுகின்ற கேள்விகள் விடையளிப்பதற்கு வருவதே இல்லை. அவற்றிற்குப் பதில் வரவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், நமது லோக சபாவில் என்ன முறை கையாளப்படுகிறதோ அந்த முறை இங்கேயும் கையாளப்பட்டால் கலப்பமாக எல்லோருடைய கேள்விகளுக்கும் பதில்கள் வந்துவிடும். கேள்விகள் கொடுப்பது என்றால், உறுப்பினர்களும், அவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் மக்களும் அந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவரம் அறிந்து கொள்ள அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். அப்படியிருக்க அந்தக் கேள்விக்குப் பத்து நாட்களுக்குள் அந்த அங்கத்தினருக்குப் பதில் வந்துதான் ஆகவேண்டும். லோக சபாவில் நாளொன்றுக்கு சராசரி ஐம்பது கேள்விகள் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லப்படுவது பத்து அல்லது பன்னிரண்டு கேள்விகளுக்கு மேல் வராது. ஆனால், மற்றவைகளுக்கெல்லாம் பதில்கள் அச்சிடப்பட்டு அங்கே வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கேள்விகளுக்குரிய பதில் என்ன என்பதைப் போய் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ப்ரொசீடியனில் வந்துவிடும். அந்த முறையைக் கையாண்டால் எல்லா கேள்விக்கும் விடையளிப்பதற்கு வந்துவிடும். ஒரு கேள்வியும், பதில் சொல்லவில்லை என்கின்ற நிலையில் இருக்காது. அந்த எண்ணமும் அங்கத்தினர்களுக்கு உண்டாகாது.

அநேக சமயங்களில் நான் இங்கே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சர்களில் சிலர் வருவதில்லை. ஆகையால், அவர்களுக்குரிய கேள்விகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டு, பிறகு கடைசியில் பதில் சொல்லும்படியான சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், லோக சபையில் வாரத்திற்கு ஒரு நாள்தான் ஒரு அமைச்சருக்கு முறை வரும். அம்மாதிரி இல்லாமல், வாரத்திற்கு இரண்டு நான் ஒரு அமைச்சர் பதில் சொல்லும் படியாக வைத்துவிட்டால், அந்த நேரத்தில் அவர்கள் வந்திருந்து 15 கேள்விகள் வரையிலும்கூட பதிலளிக்கப்படும்படியான நிலை வந்துவிடும்.

ஏனென்றால் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உள்ள காங்கிரசில் இம்மாதிரி யான ஒரு ஆயுதம் கிடையாது. இந்த ஆயுதத்தை, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் இருப்பதையொட்டி நாம் வைத்திருப்பதால் இந்த ஆயுதத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி அது உபயோகமுள்ளதாக இருக்கும் அளவிற்கு நாம் வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தங்களுக்கு முன்னால் இருந்த அவைத் தலைவர் அவர்களிடம் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை மீண்டும் சொல்கிறேன். அந்த விதிகளை திருத்தும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிஸ்ஸ் வரும் போது நம் சட்டத்தை எடுத்து பார்த்தால், அதை வோட்டுக்கு விடும்போது அதை எதிர்ப்பவர்களுக்கு அதன்மீது பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்து அதை வோட்டுக்கு விடவேண்டும். அதுதான் பர்ஸ்ட் ரீடிங் என்று சட்டசபை விதிகளில் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு ஏற்கெனவே கெஜட்டில்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. ரா. கனகசபை]

வந்தாலொழிய பில்லை முதலில் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. என்ன காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதை எதிர்ப்பது? அப்படி எதிர்ப்பது என்றால் பில்லைப் பார்க்காமல் என்ன பேசுவது? அப்படி எதிர்க்கும் மாபு இங்கு இல்லை என்று சொல்லலாம். அதில் சில சமயங்களில் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடலாம். அது கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதமாக இருக்கலாம். இது மாதிரி ஒரு ஸப்ஸ்டான்ஷியல் லெஜிஸ்லேஷன் முன்பே இருந்திருக்கலாம். ஆகவே பர்ஸ்ட் ரீடிங்கில் மெம்பர்களுக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது பில்லில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியாமல் எப்படி அதை எதிர்த்துப் பேசுவது? லோக் சபாவில் என்ன பழக்கம் என்றால் 'கான்ஸ்டிடியூஷியல்' என்று போட்டுவிட்டு மெம்பர்களின் உபயோகத்திற்காக முதல் நாளே இந்த பில் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது, அந்த முறையை இங்கும் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை அம்மாதிரிப் பழக்கம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த விதியைத் திருத்தி பர்ஸ்ட் ரீடிங்கில் அந்த பில்மீது வோட்டளிக்க எதில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்துப் பேசக்கூடிய விதத்தில் விதியைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜில்' கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? அப்போது விவாதம் கிடையாதே.

திரு. ரா. கனகசபை : அந்த ஸ்டேஜில் அந்தப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றால் அல்லது அதை எதிர்ப்பது என்றால் என்ன காரணங்களைச் சொல்லி எதிர்ப்பது என்பதற்கு அந்த பில்லைப் பார்க்காமல் எப்படிச் சொல்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்த பிறகுதான் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : Leave to introduce the Bill அதை இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்யலாமா, கூடாதா என்பதுபற்றிய விவாதம் இங்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜில் விவாதம் கிடையாது. முதலில் இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்கிறோம். பிறகு பில் எல்லோருக்கும் வழங்கப்படுகிறது. பிறகு மற்றொரு நாள் விவாதத்திற்கு வருகிறது. அப்படி விவாதத்திற்கு வரும்போது கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்த பிறகுதான் வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது. நீங்கள் என்ன வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்யலாமா, கூடாதா என்பது பற்றி விவாதம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜில் அது தேவையா?

திரு. ரா. கனகசபை : "லீவ் டு இன்ட்ரொட்யூஸ்" என்பது வோட்டுக்கு விடப்படுகிறது. Leave to introduce is first reading

[திரு. ரா. கணகசபை]

[1970 மார்ச் 17]

அதை எதிர்ப்பதாக இருந்தால் அந்த பில்லின் உள்ளே இருப்பது என்ன வென்று தெரியாமல் அதை எப்படி எதிர்த்துப் பேச முடியும்? லோக் சபாவில் முதல்நாள் தபாலிலேயே பில்லைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியாமல் எப்படி வோட்டு அளிப்பது? லோக் சபாவில் 'வோட் டவுன்' செய்யலாம். ஆனால் இங்கே அது கிடையாது. ஆகவே லோக் சபாவிலிருந்து வரவழைத்துக்கூடப் பார்க்கலாம். அதைப் பார்த்து அதன்படி நம் விதிகளைத் திருத்தி உறுப்பினர்கள் பில்லில் உள்ளதை அறிந்து செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றம் அதிக நாள்கள் கூட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் ஜனநாயகம் உள்ள எல்லா நாடுகளையும் பார்தால் அதேகமாக இங்கிலாந்தில் எட்டு மாத காலத்திற்கு மேலாகவே பார்லிமென்ட் அங்கு நடக்கும் போல் இருக்கிறது. பார்லிமென்ட் கூடாத நாட்களை ரிஸெஸ் என்று கூறுவதிலிருந்து பார்லிமென்ட் எப்போதும் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. நமது பாராளுமன்றம் சராசரியாக 180 முதல் 200 நாட்கள் வரை கூடுகிறது. ஆகவே இங்கும் அதிக நாள்கள் கூட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல்— லோக் சபாவில் எப்போது அது கூடுகிறது என்பது முதலிலேயே தெரிகிறது. மூன்று செஷன்; பட்ஜெட் செஷன் பெப்ரவரியில் ஆரம்பிக்கிறது. பின்னர் ஆட்டம் செஷன், விண்டர் செஷன் என்ற வரையறை இருக்கிறது. இங்கு நம் சட்டசபையில் அப்படி எந்தவிதமான வரையறையும் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரி ஒன்றை வகுத்துக் கொள்வது நல்லது.

திரு. அரங்கண்ணல் பேசினார்கள். நாம் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள். நமக்குள்ளேயே ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். தலைவர் அவர்கள் சொல்லும் போது, ஸ்பீக்கேர்ஸ் கான்பரன்ஸில் ஒருவரைப் பற்றிக் குற்றம்சாட்டும்போது என்ன செய்யவேண்டுமென்று விவாதித்ததாகச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அது விதியில் இருப்பது நல்லது. யாரைப் பற்றியும் குற்றஞ்சாட்டலாம். ஆனால் அதை முன்னாலேயே அறிவித்துவிட்டால்—மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் சொல்லும்போது ஏதோ ஒரு ஏக்கர். ஒரு சென்ட் என்று சொன்னார்கள். முன்பே அதைப் பற்றித் தெரிவித்து விட்டால் அதுபற்றி இங்கேயே உடனே தெரிவித்துவிடுவார்கள். இங்கு பேசுவதற்கு நமக்கு இம்யூனிட்டி இருக்கிறது. அதையே நாம் வெளியே பேசினால் நம்மீது நடவடிக்கை எடுக்க யாருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. நமக்கு சுதந்திரம் வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பிறரது சுதந்திரத்தைப் பறிக்காமல் அதை அனுபவிக்கவேண்டும். அதுபோல் 'இம்யூனிட்டி' என்று வரும்போது 'ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியும்' கூடவே வருகிறது. ஆகவே பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு, சபையில் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுகிற வகையில் நமக்குள்ளேயே நாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகுதான் தலைவர் அவர்களிடம் அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, நம் அவைபற்றியும், அவை நடவடிக்கைகள் பற்றியும் சொல்லும்போது மற்ற மாநிலங்களை விட நம் அவை சிறப்பாக சீராக நடக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இருந்த போதிலும் சில பிரச்சனைகளில் பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது என்பதுபோல்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

உறுப்பினர்களுக்கு பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்தாலும் அவற்றைச் சொல்ல வாமா கூடாதா, சொன்னால் தவறு ஏற்பட்டுவிடுமோ, குறைபாடு ஏற்பட்டு விடுமோ என்று விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று அவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனை. மற்ற மாநிலங்களை விட மிகச் சீரும் சிறப்புமாக நடக்கிற இந்த சபையில் அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளம் குறைவாகவே இருக்கிறது, இதைப் பற்றி கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சொல்லும்போது பவரில் இருக்கும்போது நாங்கள் கொண்டுவரலாமா, மக்கள் என்ன நினைப்பார்களோ என்று பயப்பட்டார்கள். ஜனநாயகத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறவர்கள் மாதிரி சம்பளத்தை உயர்த்தினால் ஜனங்களை எமாற்றிவிடுவது போலாகும் என்ற போலி நடிப்பை தவிர அது வேறு ஒன்றுமில்லை. வசதியுள்ள அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள், வசதி இல்லாத அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் கஜாணைவத் திரு. திறந்து வாரி இறை என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் எழை எளியவர்கள், நடுத்தர வகுப்பினர், மிகவும் கஷ்டப்படுகிற விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போன்ற நிலையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் தங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும் சம்பளம் வேண்டாமென்று? ஏதோ ஒரு பயம். சட்டசபையில் அப்படி வேண்டுமென்று சொன்னால் பத்திரிகைகளில் வந்துவிடுமே, பார்த்தாயா சம்பளம் கூடுதல் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் வந்து விடுமே என்று பயத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மைசூரில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் அறைகளைப் பார்த்தாலே, இங்கே அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கே வெடிக் மாக இருக்கிறது. மராட்டிய மாநிலத்திலும் அப்படியே. உறுப்பினர்களுக்கு சௌகரியமாக இருந்தால்தான் அவர்கள் வேலை செய்ய முடியும். பொது நல் ஊழியன், சமூக ஊழியன் என்றால் என்ன? அவன் தனக்கா மாட்டிக் கொள்ள வேண்டும்? ஏழைக்கு உதவி செய்யக் கூடியவன் என்றால் பட்டினியா கிடக்க வேண்டும்? எனவே, தயவு செய்து அவர்களுக்குச் சில வசதிகளைச் செய்தால்தான், சமுதாயப் பிரச்சனைகளிலே கவனம் செலுத்த முடியும். பவர் பார்ட்டியிலே இருக்கிறோமே, இதைக் கொண்டுவந்தால் ஜனங்கள் சண்டைக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்ற பயமில்லாமல் சம்பள விசேஷத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அமைச்சர்கள் ஆளும் கட்சியிலேயிருந்ததான் வருகிறார்கள். அதனால் அந்த அமைச்சர்களெல்லாம் அந்தக் கட்சிக்குத்தான் சொந்தம் என்று ரொம்பப் பேர் நினைக்கிறார்கள், அது தப்பு. அமைச்சர்கள் அப்படி நினைக்கவில்லை, அந்தக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள், இந்த நாடே அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், என்னுடைய தொகுதியிலே அமைச்சர்கள் வந்தால் எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மானாக இருக்கிறேன், எம்.எல்.ஏ. வாசலும் இருக்கிறேன். எனக்கே தெரியாமல் அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் ரொம்பவும் மனக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலை? ஏதோ கட்சிக்காரர்கள் கூப்பிட்டது மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்றால், இதேபோலத்தான் 19 வருஷ காலமாக ஏகதேசமாக இருந்தவர்கள் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். புரோக்ராம் வரும். ஆனால் நிகழ்ச்சி அமைக்க வேண்டியவன் எம்.எல்.ஏ., பொறுப்பை எற்றுக்கொள்வது யூனியன் சேர்மன். புரோக்ராமைப் போட்டு விட்டு எம்.எல்.ஏ. க்களுக்குச்

சொல்வது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குச் செய்யக் கூடிய ஜனநாயக முறையில்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 17]

என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வேறு கட்சிக்காரர்கள் கூப்பிட்டாலும், நாங்கள் இங்கிருக்கும்பொழுது, உங்கள் தொகுதியிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது, உங்களுக்கு ஏதாவது ப்ரோக்ராம் இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம். அந்த முறை இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் நாங்கள் சிறந்த வேலைகளைச் செய்ய முடியும். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் காலத்தில்தான், செக்ரட்டரி, தலைவர், ஜில்லா தலைவர் சொன்னால் நடக்கும், அதுவும் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் காலத்தில், வாண்டையார் சொன்னால் நடக்கும். இப்பொழுது என்ன ஆயிற்று என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக, வைத்திய வசதி. எம்.எஸ்.ஏ. க்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி, வைத்திய வசதி மிகவும் அவசியம். அரசாங்க பஸ்களிலாவது கொடுக்கலாம். டிரெயினுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று முதலமைச்சரவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். இரயில்லே இலாக்கா ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அவர்களோடு கலந்து பேசிச் செய்தால் நல்லது. வைத்திய வசதி எம்.எஸ்.ஏ. க்களின் குடும்பத்திற்குச் செய்வது மிகவும் அவசியம். பட்ஜெட் செஷனிலே ஒருமாதம், ஒன்றரை மாதம் இங்கு தங்கிவிடுகிறோம். ஊரிலே இருந்தாலும் எதுவும் செய்து கொள்ள முடியும். கட்சி வேலைகள், மற்ற வேலைகளுக்காகப் போகிறோம், தேர்தல் வந்தால் போகிறோம். பெரும்பாலான மக்கள் சொந்த வேலைகளை விட்டுவிட்டு தேர்தல் வேலை செய்கிறார்கள். திடீரென்று தொந்தரவு ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு, இவர்கள் இல்லையென்றாலும்கூட, சலுகையிருந்தால் அங்கு போய் நிச்சயமாக உரிமையோடு செய்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, அந்த வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹாஸ்டல்களில் டெலிபோன் வசதிபற்றி எத்தனையோ வருஷங்களாகப் பேசப்படுகிறது. எப்பொழுது போடப்போகிறார்களோ? செஷன் முடிந்த பிறகு, அடுத்த பிரியடிஸ் வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதுசம்பந்தமாகத் துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பணியாட்களின் சம்பளம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதம் இருக்கக்கூடியவரை அடுத்த மாதம் காண முடியவில்லை. நிரந்தரமாக இது தான் வேலை என்று வந்துவிட்ட பிறகு, பழக்கப்பட்டிருந்த பிறகு, அவர்களை நிரந்தரமாக வைப்பது நல்லது.

போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களை எடுத்துக்கொண்டால், வெளியிலே அவர்களுக்கு செளகரியம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே நிலைக் கல்லைப்போல நிற்க வைத்து வசதி கொடுக்காவிட்டால் எப்படியிருக்கும். ஒன்றுமில்லாமல், தெலுங்கிலே சொல்லுவார்கள் 'பேரு பெற்ற பேருத் தாகே தானிகி நீன்றா லேன' என்று அது போல, இங்கே சட்டசபையிலே வேலை செய்கிறோம், காவல் இருக்கிறோம் என்று இருக்கிறதே தவிர, போதுமான வசதிகள் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பல துறைகளிலே செலவு செய்கிறோம், இவ்வளவு பேரும் புகழும் இருக்கின்ற சபையிலே பணிபுரியும் ஊழியர்கள் சிறப்பாக இருந்தால்தான், அது தனிச் சிறப்பைக் கொடுக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். ஹாஸ்டலிலே ரெண்ட் பாக்கியிருப்பது சபாநாயகரவர்களுக்கும் தெரியும். 2,000, 1,000, 1,500 என்று பாலன்ஸ் இருக்கிறது அங்கத்தினர்களுக்கு, கொடுபடாமல். அதை எப்படிக் கொடுப்பது என்றே தெரியவில்லை. ஆகவே, இதை ரைட்ஆஃப் செய்யுங்கள். இல்லையென்றால் நாங்கள் வர முடியாது, 200, 300 மைல் தூரம் வந்து வாழ முடியாது. பத்துநாட்களுக்கு இருந்தாலே சொத்து போய்விடும். அவ்வளவு செலவு. நாங்கள் தங்குவதற்காக, 7½ ரூபாய், 2½ ரூபாய் என்று போட்டு அதனால் ஏற்பட்ட பேலன்ஸை ரைட்ஆஃப் செய்து கொடுத்தால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பாரதிமோகன் அவர்கள், கீழ்வெண் மணி பற்றிய ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவைக்கு வராமல், அறையிலேயே தள்ளி விட்டதாகக் கூறினார்கள். பிறகு நான் பார்த்தேன். சனவரி மாதம் 27-ஆம் தேதியன்று, திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. என். சங்கரய்யா, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கே. பி. எஸ். மணி, திரு. க. நல்லசிவன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திருமதி கே. பி- ஜானகியம்மாள் ஆகிய இவர்கள் அத்தனைபேர்களும் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. சீமைச்சாமி அவர்களும் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார். நான், அந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்கலாமா கூடாதா என்பதைப்பற்றிக் கூற ஆரம்பித்ததிலிருந்து அனுமதி மறுக்கும் வரையிலும், உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் 25-ஆம் பக்கத்திலிருந்து 39-ஆம் பக்கம் வரையினும், 14 பக்கங்கள் அச்சிடக்கூடிய அளவுக்கு, இது எப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் வரும் என்பதற்கான காரணங்களைக் கூற மட்டும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே திரு. பாரதிமோகன் அவர்கள், இங்கே வாய்ப்பளிக்கவில்லை, அறையிலே தள்ளி விட்டார் என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறான நிகழ்ச்சி என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, அவையின் முன் இருக்கும்படியான இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“சொல்லுவதல் யார்க்கும் எரிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு என்பது சபாநாயகரவர்கள் அறிந்ததே. ஆகவே, இப்பொழுது ஆளுக்கட்சிலேயிருக்கும்படியானவர்கள், எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது, மாதம் ஒருமுறை சட்டசபைகளைக் கூட்டுவோம், மக்களின் குறைகளைக் கேட்போம் என்று சொன்னார்கள். அது இப்பொழுது என்ன வாயிற்று என்பதை உங்களின் மூலமாக சர்க்காரை வினவ விரும்புகிறேன். சொல்வது சாதாரணம். சொல்லிவிட்டார்கள். சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது சில சமயங்களில் 5 மாதங்கள் கழித்து, சட்டசபை கூட்டப்படுமா என்ற அளவில் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளே மறந்துவிடும் நிலைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, மாதம் ஒருமுறை என்று தில்லை யென்றாலும்கூட, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையாவது கூட வேண்டும். விஷயம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். எத்தனையோ ரிப்போர்ட்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விவாதம் நடத்தலாம். வேலையை உண்டு பண்ண ஆளுங்கட்சி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1970 மார்ச் 17]

யிலே இருக்கும்படியான அமைச்சர்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி ஒரு வேலையும் கொடுக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் பிஸ்கிக்கொண்டு வந்து ஆராயவா போகிறோம். ஆகவே, சட்டமன்றம் அதிக நாட்களுக்குக் கூட வேண்டும், அதிக நாட்கள் பணிபுரிந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இதில் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூறிய சமயத்தில், மிகவும் அமைதியாக, நமது இந்திய நாட்டிலேயே இந்தச் சட்டமன்றம்தான் ஒழுக்கமாக, கண்ணியமாக நடைபெற்று வருகிறது என்று அவர்கள் கொடுத்த அத்தாட்சிக்கு மிகவும் நன்றி. அடிக்கடி சபாநாயகரவர்கள் மட்டும், கண்ணியம் இருக்க வேண்டும், கண்ணியம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்ணியக் குறைவாக நடந்து, அதனால் சபாநாயகரவர்கள் சொல்கிறார்களா? திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள், அத்தாட்சி கொடுத்ததற்கான நன்றியைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மிகவும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். சபையினுடைய இந்த விவாதத்தில் தங்களுடைய பெயரையோ அல்லது தங்கனையோ இழுத்துப் பேசுவதோ நல்லது அல்ல என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரியும். தங்களை இழுக்காமல் பேசுவது நல்லது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் கண்ணியமுள்ளவர்களாக, எவ்வளவு பண்புள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, எவ்வளவுதாரம் சகித்துக் கொண்டு, எவ்வளவு தூரம் பொறுமையாக, எவ்வளவு தூரம் தமிழர்களின் பண்பாட்டுடன், நடந்து கொள்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் தான் தமிழக சட்டமன்றம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனைய சட்டமன்றங்களைப்போல், ஸாம்பர் ஆரம்பிதால் என்னவாகும்? அப்படி ஆரம்பித்தால் இன்னும் அதைவிட மோசமாக இது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும். எனவே, இப்படி நல்ல முறையில் இருப்பதற்குக் காரணம், எங்களுடைய சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை, எதிர்க்கட்சியின் திறமை என்பதை உணரவேண்டுமென்றுதான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொறுமையை இழக்காமல், சகித்துக் கொண்டு பணிபுரிவதால்தான் மிகவும் நல்லமுறையில் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று சுற்றிப் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வேண்டும். மறைந்த முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி டெல்லிக்குப் போகவேண்டும் என்று கேட்டபொழுது, அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் படியான முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அம்மாதிரி போகவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, அனுமதி அளிக்கவில்லை. பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் கேட்டு, ஏகமானதாகத் தீர்மானம் போட்டு, முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம். என்டிமேட் கமிட்டி இப்பொழுது வெளிமாநிலங்களுக்குப் போய்க்கொண்டுருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள் எனக்கு சக்தி இல்லை என்று. நான் சொல்கிறேன், உங்கள் சர்க்கார்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தானே, உங்கள் முதல் அமைச்சர் தானே என்று நான் சொல்கிறேன். நான் முதல் அமைச்சருக்கு கடிதம் எழுதினால் கூட, எனக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு கடிதம் வந்தது. மறுபடியும் கேட்டேன். அப்பொழுதும் கூட அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. நான் கொறடாவாக இருந்த சமயத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லா இடங்களுக்கும் அழைத்துக் கொண்டேபோய், அங்கேய் லாம் கமிட்டி நடவடிக்கைகள் எப்படி நடக்கின்றன, அந்தக் கமிட்டி எப்படி நடத்தப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் காட்டியதற்குப் பின்னால், அது அவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்படிச் செய்தால் வெளி மாநிலங்களில் நடக்கக்கூடிய உத்திகளைக் கண்டறிவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். பி.ஏ.ஸி. வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகவேண்டும் என்று நான் சொன்னபொழுது, முன்னால் இருந்த சபாநாயகர் அவர்கள் அனுதாபத்தின் பேரிலோ என்னவோ வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சபாநாயகர் அவர்கள் அதற்கு அனுமதி தரவில்லை என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே முதல் அமைச்சர் அவர்களும் உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், பி.ஏ.ஸி. மட்டுமல்ல, கமிட்டிகள் மட்டுமல்ல, அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் நமது நாடு பூராவும் சுற்றி வருவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். செலவைப்பற்றி அக்கறை கிடையாது. நம்முடைய நாட்டி. னுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கும், நாடு சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத் திற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்துக் கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

. அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்தில் நடக்கும்படியான நிகழ்ச்சிகளை இப் பொழுது சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சுருக்கெழுத்தில் எழுதுகிறார்கள். பேச்சுக் கள் அங்கத்தினர்களுக்கு திருத்துவதற்கு இரண்டு, மூன்று நாள் கழித்துத் தான் வருகின்றன. இப்பொழுது என்ன முறை கையாளப்படுகிறதோ தெரிய வில்லை. குறுக்கீடுகளெல்லாம் சேர்ந்து வருவதில்லை. குறுக்கீடுகளை யெல்லாம் கத்திரித்துவிட்டு, துண்டு துண்டுகளாகக் கொடுக்கிறார்கள். என்ன கேட்டார்கள், அதற்கு நாம் என்ன பதில் சொன்னோம் என்பது தெரிவதில்லை. இங்கே நடந்ததை அப்படியே எழுதி, அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சு, குறுக்கீடுகளுடன் பூரணமாக வந்தால் தான் சரியான முறையில் இருக்க முடியும். ஆகவே, நான் இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். எப்படி இதைப் படிக்கிறது? இப்படித் தான் கட் பண்ணி கட் பண்ணி வருகிறது. எத்தனை கட்டிங்குகள்? இதை எப்படித் திருத்துவது? 35 கட்டிங்குகள் தனித்தனியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது அப்படியே தொடர்ந்து இருந்தால் படித்துத் திருத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். வேறு யாராவது குறுக்கீடு செய்திருந்தால் அதை நாங்கள் திருத்தப்போவதில்லை. நாங்கள் எங்களுடைய பேச்சைத் தான் திருத்துவோம். இப்படி தனித்தனியாக கட் பண்ணி அனுப்பக் கூடாது. நான் இது பற்றி பல முறை கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்காததற்கு காரணம். அதைத் திருத்துகிறார்களோ என்னவோ என்ற ஒரு நிலை கூட ஏற்படுகிறது. அதற்காகத் தான் டேப் ரிகார்டு வேண்டுமென்று சொல்கிறேன் சில சமயங்களில் . . .

[1970 மார்ச் 17]

.. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த காலத்தில் கூட இதே மாதிரி தான் வந்தது. தொடர்ந்து அது நடைப்பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது மட்டும் நடைபெறவில்லை. அதிலும் குறிப்புகளை மறைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் வெட்டித் தரப்படுகிறது என்று பொருள் படச் சொன்னார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஐந்து ஆண்டுகள் இருந்தபொழுது என்னுடைய பேச்சு தான் எனக்கு வரும். மற்றவர்கள் குறுக்கிடு இருந்தால், அந்த அளவுக்கு நறுக்கப்பட்டு தான் வரும். இப்பொழுது முழுவதும் வரவேண்டும், முன்பின் தேவை, முன்பின் தெரிய வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக 10 வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது இப்படி கிடையாது. நீங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபொழுது வற்புறுத்தவில்லை. நீங்கள் ஏன் வற்புறுத்தவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இவர்கள் ஆட்சி இருந்தபொழுதே இருந்தது தான். அதற்குப் பின்பும் அந்த முறை தொடர்ந்து வருகிறது. நாங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு ஏன் அதை நறுக்க வேண்டும்? ஏன் இது மாதிரி கொடுக்க வேண்டும்? முன்னால் இருந்தது தான் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அது அப்பொழுதிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய பொறுப்பு. இதற்கு முன்னால் இப்படிக் கொடுத்திருந்தால் நீங்கள் வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும். அன்று இருந்த முதல் அமைச்சர் உங்களுக்கு வேண்டியவரோ என்னவோ, நீங்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் ...

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த முதல் அமைச்சர் கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தான் வேண்டியவராக இருந்தார். எங்களுக்கு வேண்டியவர் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுக்கு வேண்டியவராக, உங்களுக்கு வேண்டியவராக என்பதை உங்களிடையே நெருக்கமாக இருந்த பேச்சு மூலம் உணர்ந்து கொள்ள சக்தி இருக்கிறது.

ஆகவே, டேப் ரிகார்டர் வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். டேப் ரிகார்டு இருந்தால் மறுபடியும் கம்பேர் பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் நான் சில பேச்சுக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். ஒரு பேச்சு வேண்டும் என்று இங்கிருந்து சொன்னேன். காரியதரிசிக்கு விண்ணப்பம் போட்டு, அவர் உத்தரவிட்ட பிறகு இங்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கிருந்து கொண்டு பேச்சு வேண்டும் என்று சொன்னால், உடனே அந்தப் பேச்சு கிடைக்க வேண்டும். நான் காரியதரிசியிடம் போய் உட்கார்ந்து, கேட்டு, விண்ணப்பம் போட்டு, அனுமதி அளிக்கப்பட்டு பிறகு தான் வரும் என்றால், இதற்கெல்லாம் நேரம் எங்கே எங்களுக்கு, எங்களுக்கு என்ன சௌகரியம் இருக்கிறது, யாரிடம் சொல்லி அனுப்புவது, யார் மூலம் எழுதிக் கொடுப்பது?

1970 மார்ச் 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஆகவே, இங்கு இன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி குறிப்பெல்லாம் மாணியிலேயே லைபரரிக்கு வந்துவிடவேண்டும். யாரும் போய் பார்த்துக் கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். திருத்தப்பட்ட உடன் தான் லைப்ரியில் வைக்கப்படும் என்று சொன்னால், மூன்று நாட்கள் கழித்துத் தான் திருத்தி வருகிறது. திருத்தி வந்தபிறகு தான் வைக்க முடியும் என்று, உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்பவேண்டுமென்றால், எழுப்ப முடியும்? என்ன நடந்தது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலை, சர்க்கோன நிலையாக இருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் சர்க்கெட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக நான் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். ஏகாதிபத்திய முறையில் நடக்கிற மாதிரி நடக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் பெர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இது கூட அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை கிடையாதா? சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இந்த உரிமை கூட கிடையாதா? பல தரம் கேட்டிருக்கிறேன். எனக்குப் பேச்சு வேண்டுமென்று, இது வரையில் உடனே வந்தது கிடையாது. இதனால் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. இதில் தயவு தாட்சண்யம் ஒன்றுமில்லை. எங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று இப்படி செய்யப்படுகிறதா? நான் ஒரு பேச்சு வேண்டுமென்று கேட்டால், இதுவரைக்கும் உடனே வந்தது கிடையாது. ஒரு ஸ்பீச் வேண்டுமென்று சொன்னால், ஏதோ தங்க பிளேட்டில் வைத்துக் கொடுக்கிறமாதிரி ஜாக்கிரதையாக போட்டுக் கொடுப்பதற்கு என்ன காரணம்? லோக் சபாவில் பார்த்தால், அன்று சாயந்திரமே பேச்சுக்கள் வந்துவிடும். இங்கு ஸ்பீஸில் வருவதற்கு கூட மூன்று நாட்கள் ஆகிறது. மூன்று நாள் கழித்துத் தான் பார்யா பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது கூடத் தெரியும். பணியாளர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் திறம்பட வேலை செய்யவேண்டும், வேலை நன்றாக நடக்கவேண்டும், துரிதமாக நடக்கவேண்டும் என்பதை அவர்களுடைய கடமையாக உணரவேண்டும் என்று நான் கண்டிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரைக்கும் சட்டமன்றத்தில், எது வேண்டுமென்றாலும் நமக்கு உடனே கிடைப்பது கிடையாது. சில சமயங்களிலே நோட்டீஸ் வருகிறது, நீங்கள் இதைச் சொன்னீர்களே, அதைச் சொன்னீர்களே என்று கேட்கப்படுகிறது. நீங்கள் கேட்பதற்கு பதில் சொல்வதற்கு ஆதாரம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆதாரம் இல்லாத நிலையில் என்ன சொல்ல முடியும்? எங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவில், கோர்ட்டு மாதிரி, கோர்ட்டுக்கு முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது மாதிரி, எங்களை அவமானப்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், நாங்கள் சில நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய உரிமை கூட இல்லையா? அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை எங்களுக்குச் செய்து தரவேண்டாமா? அதற்கு வேண்டிய குறிப்புகள் இருந்தால் தானே, நாங்கள் அது பற்றி பதில் கூறமுடியும், விளக்கம் தர முடியும்? கோர்ட்டில் கூட இம்மாதிரி நடப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி எங்களுக்குக் குறிப்புகள் கிடைக்காமல், சந்தர்ப்பம் கொடுக்காத நிலையில் எங்களை விட்டுவிட்டால் பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? நாங்களெல்லாம் பொறுப்பு இல்லாமல் இருக்கிறமாதிரியும், அவர்களுக்கு மட்டும் தான் பொறுப்பு இருக்கிற மாதிரியும் பொது மக்கள் நினைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1970 மார்ச் 17]

கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையிலே இந்தச் சபையில் நடக்கும்படியான நிகழ்ச்சியின் குறிப்புகள் அனைத்தும் மாலைலேயே நுலகத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும். அதற்குச் சர்க்கார் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். அந்த நிலை இல்லையென்று சொன்னால் நாங்கள் எங்கள் பொறுப்புகளை, கடமைகளை சரிவர ஆற்ற முடியாது. அதற்கு வேண்டிய செக்ரடரி அல்லது மற்ற சிப்பந்திகளை தயாராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எத்தனை ஸ்டெனோ டைபிஸ்டு வேண்டுமானாலும், 10 பேர்கள் வேண்டுமானாலும் போட்டும்; பாதகம் இல்லை. இங்கே காலையில் நடந்தது, நான்கு மணி நேரத்தில் மாலையில் லைப்ரரிக்கு வந்துவிட வேண்டும். திருத்தங்கள் வந்த பிறகு, மறுபடியும் திருத்தப்பட்ட குறிப்புகள் லைப்ரரிக்கு வந்துவிட வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் நாங்கள் இந்தச் சபையில் பணியாற்றுவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதை மிகவும் கஷ்டத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எவ்வளவோ வசதிகள் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். வசதிகள் ஒவ்வொரு இடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் கூட அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ற தொடங்கிய பகுதியிலிருந்து, இந்தப் பகுதிவரையில் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடவேண்டும் என்றும், பத்திரிகையாளர்களும் வெளியிடவேண்டாம் என்றும் கட்டளையிடுகிறேன். அதை விட்டு, மேற்கொண்டு பேசலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : போக்குவரத்தில் தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் இதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் நல்லது. எல்லோருடைய வசதிக்காகவும்தான் இதைச் சொல்கிறேன். முதல் வகுப்பில் போய்வந்தால் இங்கே பில் தயார் செய்வதற்கும் செளகரியமாக இருக்கும். எல்லோருக்கும் முதல் வகுப்பு பாஸ் கொடுப்பதற்கான ஒரு முயற்சி நடந்து வந்தது. இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் முதல் வகுப்பு பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ மத்திய சர்க்காருக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தாவிட்டால் இதைச் செய்து கொடுக்கும் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாகிறது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காலம் அதிகமாகிறது என்றால் என்ன செய்வது? நான் பேசியிருந்தான் உட்காருவேன். எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இலவச பாஸ் கொடுக்கும் முயற்சியை காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் செய்யவில்லை, மறைந்த அண்ணா அவர்கள்தான் செய்யவில்லை. என்றாலும், அவருடைய தம்பி கலைஞர் கருணாநிதியாவது செய்தால் நன்றாக இருக்கும் (ஓர் உறுப்பினர் : யாருக்குத் தம்பி?) எல்லோருக்கும் தம்பிதான். திரு. பூஞ்சா ரயில்வே மந்திரியாக இருந்தபோது கேட்டேன். பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால் செய்துவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு

1970 மார்ச் 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வருவது மட்டுமல்ல, தங்களுடைய தொகுதி பூராவும் சுற்றி, அங்குள்ள குறைபாடுகளை அறிந்துகொள்ளவும், அங்குள்ள மக்களுடன் தொடர்புகொள்ளவும் வேண்டியிருப்பதால், இரயில்வே முதல் வகுப்பு இலவச பாஸ் வாங்கிக் கொடுப்பது சௌகரியமாக இருக்கும். இரண்டு மூன்று மாதங்களில் இதைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். எத்தனையோ சாதனைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சாதனைகளில் இதுவும் ஒன்றாக—நல்ல சாதனையில் ஒன்றாக—சேரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்காக வைத்திய வசதிக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஹாஸ்டல்களின் டாக்டர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் வருகிறார். சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கும்போதாவது காலையில் ஒரு டாக்டர், மாலை யில் ஒரு டாக்டர் என்ற அளவில் வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்கத்தினர்கள் சரியாக வைத்திய வசதி செய்துகொள்ள முடியும். மக்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்துகொடுக்கப்படும் செலவுகள் எல்லாம் பெரிய செலவு அல்ல. தாராளமாக அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான், அவர்கள் நல்ல பணிகளை மேலும் செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மன்றத்தில் பேசப்படும் பேச்சுக்கள் எல்லாம் அன்றன்றைக்கே மாலை மூன்று மணிக்குள்ளாக வந்தாக வேண்டும். லைப்ரரியில் திருத்தப்படாத நகல் வைக்கப்பட வேண்டும். பாராளுமன்றத்திலும் அப்படித்தான் 'அன்-கரெக்டெட்' ப்ரொசீடிங்ஸ் என்றும், பிறகு 'கரெக்டெட் ப்ரொசீடிங்ஸ்' என்றும் வைக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அங்கத்தினர்கள் எப்படி எப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எப்படி எப்படி கரெக்ட் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். நீங்கள் எதிர்த்தாப்பில் இருந்தபோது என்னென்ன வேண்டும் என்று கேட்டார்களோ, அவையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாப் பிரச்சினை. தலையாய பிரச்சினை, நியாயமான பிரச்சினை, உறுதியான பிரச்சினை. இந்த வசதிகளையெல்லாம் முதலமைச்சர் மூலமாகப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எங்கள் தரப்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுக் தீர்மானத்தை ஆதரித்த என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகப் பண்பாட்டையும், ஜனநாயக மரபையும் தொடர்ந்து காப்பாற்றி வருகின்ற சட்டப் பேரவைகளில் தலைசிறந்ததாக தமிழகச் சட்டப் பேரவை நின்று நிலவி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நல்லதொரு மரபை காத்துவரும் பேரவையில் நாமெல்லாம் இடம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதில் நாம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம். சிலபல காலமாக இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற பேரவை நடவடிக்கைகளையும், இந்தியப் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளையும் கண்ணுறுகிறவர்கள் தமிழகச் சட்டப் பேரவை எவ்வளவு கண்ணியத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய நீங்கா மாபுலவிகளைக் கடைப்பிடித்து, சிறப்புற நடந்து வருகிறது என்பதையும், எந்த அளவிற்குக் கண்ணங்கருத்துமாக நடவடிக்கைகளை ஆற்றி வருகிறது என்பதையும், இந்த மன்றத்தில் இடம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1970 மார்ச் 17]

பெற்றிருக்கிற கடமைப்பாடுள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்ற சட்டமையையும், பொறுப்பையும் நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வாதங்கள் நடப்பதற்காகத்தான் சட்டமன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி என்றும், எதிர்க் கட்சி என்றும் செயல்பட்டு, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையை நிறைவேற்றத்தான் இந்த மன்றம் இருக்கிறது. "The Ruling Party has its way The Opposition has its say" என்று பெரியவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற வகையிலும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவற்றை ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய வகையிலேதான் இருக்க வேண்டும். இந்த முறையிலேதான் ஜனநாயக முறையில் வாதங்கள் நடைபெறவேண்டும். ஜனநாயக முறையில் கருத்துக்களிலே ஒளி விசத்தக்க அளவிலே வாதம் நடைபெற வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிச்சடி. எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நாம் எல்லோரும் நல்ல மரபுகளை பொறுப்புணர்ச்சியோடு கடைப்பிடித்து வாதம் செய்வது பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கும்.

வாதம் செய்யும்போது, வாதத்தில் ஒளி இருக்க வேண்டுமே தவிர, அதில் குடு வரக் கூடாது. குடு வரும்போது அதைச் சிறிதுநேரம் நிறுத்திவிட்டால் குடு தணிந்துவிடும். எல்லாச் சமயங்களிலும் பேரொளியை எதிர்பார்க்கலாம். சிலசமயங்களில் குடு வந்துவிடுகிறது. அதை ஓரளவுக்குத் தணித்துவிடுகின்ற பாங்கினைத்தான் இந்த மன்றக் காவலர் செய்து வருகிறார். குடு நெருப்பாக மாறினால் பொறிவாணங்கள் பல்வேறு விபீத விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும். இந்தச் குடு சிலசமயங்களில் பறக்கிறதே தவிர, பின்னர் குடு தணிந்துவிடுகிறது, நெருப்பாக மாறவில்லை. இதுதான் தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு, தமிழ் மக்களுடைய பண்பாடாக இருந்து வருகிறது. பல நூற்றாண்டுகாலமாகவே தமிழ்நாட்டினுடைய பண்பாட்டையும், தமிழர்களின் நாகரிகத்தையும் எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இந்த மரபு தொடர்ந்து காப்பாற்றப்படுகிறது, கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்பதை மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரும் உணர்ந்து. மேலும் அதில் ஈடுபடுவார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. இந்த மன்றம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதற்கு பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தங்களின் மூலமாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தினுடைய கண்ணியத்தையும் மரபையும் காப்பாற்றுவதில் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் பெரும் பொறுப்பு அமைந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் மற்றவர்களுக்கு, ஏன் அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற எங்களுக்குக்கூட எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துக்காட்டாக இருந்துவிட்டால், மற்றவர்கள் அதைக் கடைப்பிடிக்க வழியாக இருக்கும். ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று இருந்தாலும்கூட, நல்லிணக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த மன்றம் நடைபெறுகிறது.

அடுத்து, கேள்வியேரத்தையப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விடைகள் விவரமாக வரவேண்டுமென்பதிலே அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற நாங்களும் உன்னிப்பாக இருக்கின்றோம். கேள்விகள்

1970 மார்ச் 17]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேட்கப்படும்போது எங்கள் எங்கள் குறைபைப்பற்றியும் தெளிவாக, நுட்பமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகளைக் கேட்க கேட்கத்தான், விடைகளையெல்லாம் நாங்கள் தயாரிக்கும்போதுதான் அதனுடைய சூழ்நிலைகள் அத்தனையையும் தெரிந்துகொள்ள வழி கிடைக்கிறது. விடைகள் தயாரிக்கப்படும்போதுதான் நாங்களே பயிற்சி பெறுகிறோம். ஆகவே, கேள்வி நேரம் என்பது எதிர்க்கட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் ஆளும் கட்சிக்கும் பயன்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கேள்விகள் வரக் கூடாது, அதனால்தான் தடுக்கிறோம் என்று யாரும் தவறாக எண்ணக்கூடாது. ஏனென்றால் அது எங்களுக்கும் பயன்படுகிறது. பல கேள்விகளை உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் எல்லாம் விடை அளிக்கிறார்கள். துணைக் கேள்விகளைக் கேட்க, நாங்கள் விடையளிக்க, பயன் கிடைக்கிறது, மேலும் நாட்டு நிலைமையும் கருத்திற்கொண்டு, நாங்கள் கூற வேண்டிய கருத்துக்களையும் இந்த விடையின் மூலமாகவே சொல்லிவருகிறோம். இது அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இதில் ஏதாவது குறைபாடு இருந்தால் சுட்டிக்காட்டும் நிலைமை இருக்கிறது. குறைபாடுகளைக் களைந்தெறிய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. பல கேள்விகள் விடையிறக்காமல் இருப்பதைப் போலதைத் தலைவர் அவர்கள்கூட எங்களுக்கு உணர்த்தி வருகிறார்கள். நாங்கள் அவற்றை அதிகாரிகளுக்கு உணர்த்தி வருகிறோம். விடைகள் துறைகளிலிருந்து வந்தாக வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உணர்த்தி பல கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கக்கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே உறுப்பினர்களுக்கு தகவல் தெரிந்த கொள்ள வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை என்று கூறினார்கள். ரொபரன்ஸ் அண்ட் ரிசர்ச் சேக்ஷன் என்று ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மன்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை; ஒரு சிலர் தான் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பலரும் பயன்படுத்திக் கொண்டால் அவர்கள் விரும்புகிற புள்ளிவிவரங்களை பெறமுடியும். குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் ஸுபரிண்டென்டென்டு ஒருவர், அசிஸ்டன்ட் ஒருவர், ஜூனியர் அசிஸ்டென்டு ஒருவர், தமிழும் ஆங்கிலமும் தெரிந்த டைபிஸ்ட் ஒருவர் ஆகியோர் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன்வருவார்களானால், புள்ளிவிவரம் திரட்டித் தருவதில் அந்தப் பிரிவு அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். திலாகாவிலிருந்து தேவைப்படுகிற விஷயங்களைக் கூட அவர்கள் திரட்டித் தருகிறார்கள். கொடுக்கப்பட வேண்டியவைகள், கொடுக்கப்படக் கூடாதவைகள் என்றிருக்கின்றன. கொடுக்கப்படக் கூடாதவைகளைக் கொடுக்க மாட்டார்கள். கொடுக்கப்படக் கூடிய புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்க அந்தப் பிரிவின் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேச்சுக்கள் உடனுக்குடன் உறுப்பினர்களுக்கு வரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் கூட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இருந்து அது பற்றி ஒரு முடிவே சில காலத்துக்கு முன்னால் எடுத்தோம். அதிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவு: 3 நாட்களுக்குள்ளாக நூலகத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும்; 3 நாட்களுக்குள்ளாக திருத்திக் கொடுக்கப்படாவிட்டால் திருத்தப்படாத நிலையிலும் அங்கே வைக்க வேண்டும்; மறு நாள் காலை 9 மணிக்குள் வைக்க வேண்டும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1970 மார்ச் 17]

என்ற நிலை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், இன்னும் விரைவு படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மறுபடியும் பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் வைத்து ஆராய்ந்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே செய்த முடிவின்படி 3 நாட்களில் திருத்தக் கொடுக்க வேண்டும், திருத்தப்பட்ட படிக்க அங்கே வைக்கப்படவேண்டும் என்றிருக்கிறது. 7, 8 நாட்கள் என்று காலத்தாழ்வு ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்ற முறையில் தான் அப்படி முடிவு எடுத்து நடந்து வருகிறது. உடனுக்குடன் தரவேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அது பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

ரயில்லில் அங்கத்தினர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இது போன்ற வசதி பல்வேறு மாநிலங்களிலும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், வேறு எங்கேயும் அப்படி இல்லை. அதனால் வசதி ஏற்படுமா என்றால், ஏற்படும். இந்தக் கோரிக்கையில் நியாயம் இல்லையா என்றால், நியாயமும் இருக்கிறது. ஆனால் நிதி தான் இல்லை.

அப்படியிருந்தும் உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகளை தொடர்ந்து பெருக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அன்று இருந்தது போல வசதிகள் அப்படியே இல்லை. நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவரை இருந்தபோது, நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்தபோது தரப்படாத வசதிகள் பல இந்த மூன்று அண்டுகளில் படிப்படியாக தரப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணருவார்கள். நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவரை இருந்தபோது ஒரு பணியாளன் கூட எனக்குக் கிடையாது. நான் வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லவோ, ஏதாவது ஒன்றைப் பெற வேண்டும் என்றால் பெற்றுத் தரவோ பணியாளன் கிடையாது. நானே தான் போக வேண்டும் வாங்க வேண்டும், எல்லாம் நானே தான் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு பணியாளரும், ஒரு உதவியாளரும் தரப்பட்டு, அவர்களுக்கு கார் ஒன்று தரவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்கத் தயாராக இருந்தும் அவர்கள் தான் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். அவர்களும் என்ன என்னவோ காரணங்களால் பெற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்தால் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று கூறுகிற மாதிரி இல்லை, ஏற்றுக் கொள்கிற மாதிரி தான் இருக்கிறது. துணை சபாநாயகராக இருக்கிறவருக்குக் கூட வசதிகள் இல்லாமலிருந்து இப்போது இருக்கிற தன்மையில் வசதிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் விடுதியில் செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வசதிகளை விரிவாக்கும் முறையில் சன்னம் கருத்துமாக இருந்து வருகிறோம்.

மேலும் அவர்களுக்கு தொலைபேசி வசதி வேண்டும் என்று கோரிக்கை தரப்பட்டது. இப்போது பழைய விடுதியில் 20 இணைப்புகள் பொருத்தமான இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய விடுதியில் அலுவலகம், வரவேற்பறை இவற்றிலுள்ள 6 தொலைபேசிகளோடு மொத்தம் 30 இணைப்புகள் இருக்கின்றன. 300 இணைப்புகள் கொண்ட ஒரு இணைப்பகம் வைக்கும் யோசனை அரசாங்கத்தில்

1970 மார்ச் 17]

இருந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டிருக்கிறோம். தொலை பேசித் துறை தான் தாமதப்படுத்தி வருகிறது. அதை விரைவு படுத்த வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறோம். போதிய சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்துக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 300 இணைப்புகள் கொண்ட ஒரு இணைப்பகம் அங்கே வைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு அறைக்கும் தொலைபேசி வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. காலத்தாழ்வு தொலைபேசித் துறையினால் தான் ஏற்படுகிறது. அதைக்கு அறை தொலைபேசி வைக்கும் முறையை மேற்கொண்ட பிறகு இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிற அந்த வசதிக் குறைவு நாளடைவில் நீங்கிவிடும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு நிலையாக அறைகளை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் சட்டமன்றங்கள் நடைபெறுகிற காலங்களில் அவர்களுக்கு அறைக் கட்டணம் இல்லை என்ற வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றம் நடைபெறாத நாட்களில் தான் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். நிலையாக இடம் பெறுகிறவர்கள், சட்ட மன்றம் நடைபெறாத நாட்களில், 30 நாட்களுக்கு 60 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருந்து வருகிறது. நிலையான கட்டணத்துக்கு அறை ஒதுக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இல்லை. என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருத்துவ வசதி வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களைப் பொருத்தவரை மற்றவர்களுக்குத் தாப் படுகிற மருத்துவ வசதி அனைத்தும் தர வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவ மனையில் 'டி' வகுப்பு வசதி தரப்பட்டிருக்கிறது. 'ஏ' வகுப்பு வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் அதற்கான கூடுதல் கட்டணத்தை அவர்கள் தனியாகச் செலுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை. மற்ற மாநிலங்களிலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் தான் மருத்துவ வசதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

சையில் பயணத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு பல தடவை எழுதியிருக்கிறோம். மாநில அரசு செலவுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் தரத் தயார் என்று கூறுகிறார்கள். மாநில அரசு அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க நிதி வசதியைப் பெறாத நிலையில் அந்த வசதிகளை அளிக்க முடியவில்லை என்று முன்பே நான் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இப்போதும் கூறுகிறேன்.

சட்டமன்ற கூட்ட நாட்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறினார்கள். எந்த அளவுக்கு விரிவு படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரிவு படுத்தும் எண்ணம் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டில் மார்ச்சு 31-ம் தேதியோடு முடியும் நிலையை மாற்றி ஓரளவுக்கு 6 நாட்கள் அதிகமாக்கலாம் என்று செய்திருக்கிறோம். பொதுவாக பாராளுமன்றத்தில் நான் குறிப்பிட்டு அந்தத்

[1970 மார்ச் 17]

தேதியில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இத்தனை நாட்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த மாதிரி நாட்கள் குறிப்பிடப்படவில்லையே தவிர, பெரும்பாலும் ஜனவரி திங்களில் கவர்னர் பேருரையும் அதை ஒட்டிய விவாதமும் வைத்துக்கொள்கிறது என்ற முறையும், சிப்ரவரி 3 வது அல்லது 4 வது வாரத்தில் தொடங்கி மார்ச் திங்கள் முடிய நடக்கிற சட்டமன்றக் கூட்டம் இந்த ஆண்டில் ஏப்ரல் மாதமும் சில நாட்களில் நடக்கிற அளவில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய விவாதமும், ஜூலை-ஆகஸ்டில் ஒரு தொடரும், நவம்பர்-டிசம்பரில் ஒரு தொடரும் வைத்துக்கொள்வது என்று 3 தடவை கூடுகிறது என்ற அடிப்படையில் இப்போது சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளை நடத்தி வருகிறோம். இன்னும் அதிக நாட்கள் தேவைப்பட்டால் அதற்கான பர்பஸ்—தேவை இருந்தால் அதிக நாட்கள் வைத்துக்கொள்வதில் அதிக ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. பின்னாலே அட்வைஸரி கமிட்டியில் அவ்வப்போது ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். முன்பே அந்தப் பிரச்சனை வந்தபோது முன்னாள் முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தந்தார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தச் சம்பளத்தை வாய்க்கி தங்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் தொகுதிப் பணிகள் மற்றவைகளை ஆற்ற ஏற்படுகிற செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கு இந்தச் சம்பளம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் சம்பளத்தை விட படியை உயர்த்தலாம் என்று 15 ரூபாயை 20 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். பல்வேறு மாநில சட்ட மன்றங்களில் பெரும்பாலானவைகளில் 250, அல்லது 200 என்று தான் இருக்கிறது. இங்கேயும் அந்த நியாயமான அடிப்படையில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கிற ஏடுகள், குறிப்புகள் மற்றவைகள் விரைவாக அச்சிடப்பட்டு வருவதில்லை என்ற குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. அச்சகத் துறையுடன் தொடர்பு கொண்டு, சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அச்சடித்துத் தரவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்க ஒரு கூட்டம் கூட்டுவதாக இருக்கிறோம். அச்சகத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நானும் இருந்து சட்ட மன்ற பேரவைத் தலைவர் அனைவரும் இருந்து இதை விடைபெடுத்த என்னென்ன செய்யலாம் என்று முடிவெடுக்க ஒரு கூட்டம் கூட்ட இருந்தோம். அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்வோம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தம்முடைய பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் இடையில் காலமாகிவிட்டால் அவருடைய பாக்கி பதவிக்காலம் முடியும் வரை அவருடைய குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை தர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரியட் முடியும் வரை உதவித்தொகை அளிக்கப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Retrospective effect should be given.

1970 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1967 தொடங்கி அதற்குப் பிறகு இறந்துபட்டவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு இந்தப் பதவிக்காலம் முடியும்வரை உதவத்தொகை அளிக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வாழ்நாள் முழுவதும் இல்லை. இந்த பிரியட் வரைத்தான் அளிக்கப்படும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளிமாநிலங்களுக்குச் சென்று வந்தால் நல்ல விளக்கம் பெற முடியும் என்ற கருத்தை திரு. வினாயகம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்கிற நிலையே இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத்தான் இருந்து வருகிறது. பொதுக்கணக்குக் குழுவோ, வேறு குழுவோ இந்த மாநிலத்திற்குள் சுற்றுப்பயணம் செய்யலாம், வெளி மாநிலத்திற்குப்போகக் கூடாது என்று அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களதென்று நிறுத்திவிட்டார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சைனா அக்ரஷன் இருந்த சமயத்தில்தான் அப்படி நிறுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் அப்படியில்லை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான் மதிப்பீட்டுக் குழு சென்று வரலாம் என்று செய்தோம். திரு. வினாயகம் குழு வினாக்கூடச் சென்றுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்று இருக்கிற பணிக்கு வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று விளக்கம்பெறுவது அடங்கியது என்று கருதப் பட்டால் அப்படி அனுமதிப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம். அனுமதி வழங்குவதற்கும் ஆட்சேபணை இல்லை.

இந்த மாநிலத்திற்குள்ளேயே ஒரு 30 பேர்கள், 40 பேர்கள், 50 பேர்கள் சென்று சுற்றிப்பார்த்து இருக்கக்கூடிய நிலவரங்களை நேரில்கண்டு அறிந்துவர வேண்டுமென்றால் அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்யலாம். 1961 இல் அப்படி இந்த மாநிலத்திற்குள்ளேயே உறுப்பினர்கள் சென்று சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை. வெளி மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் குறிப்பிட்ட குழுவினர், குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காகச் செல்வதற்கும் தடை வைக்கவில்லை. அதையும் கவனிக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையினரைப் பொறுத்தவரையில் பல வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டும் கூறினார்கள். அதுபற்றியும் அரசு பரிசீலித்து அவர்களுடைய அலவன்சை அதிகப்படுத்த 22-9-1969 லேயே உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. சப் இன்ஸ்பெக்டர், சார்ஜண்ட் இவர்களுடைய அலவன்சை 2½ ரூபாயாகவும், ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அலவன்சை 2 ரூபாயாகவும், கான்ஸ்டபிள் அலவன்சை 1½ ரூபாயாகவும், ஆக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் பூட்சுகள், உடைகள் அளிப்பதற்காக 2 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆக அவர்களுடைய விஷயத்திலும் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத்துறையில் பணிபுரிகிறவர்களுடைய சம்பளக்கோரிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் இதுபற்றி ஆராய்ந்து தக்க முடிவுக்கு வந்தபிறகு அந்த முடிவின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1970 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கனகசபை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் போது- மசோதாக்கள் வருகிறபோது 3 நிலைகள் இருக்கின்றன. முதல் நிலை அறிமுகப்படுத்துவது, இரண்டாவது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வது, நிறைவேற்றம் முன்னுடையது நிலை. அறிமுகப்படுத்தி விவாதத்திற்கு வருவதற்கு நான்கைந்து நாட்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அதற்குள் அந்த மசோதா பற்றி நல்ல தெளிவு, விளக்கத்தை உறுப்பினர்கள் பெறவேண்டும் என்பது. அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பே அதைப்பற்றிய விவாதம் இருந்தால் அதுபற்றி நன்று தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும், பாராளுமன்றத்தில் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள்—என்று திரு. கனகசபை குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிலையை ஆராய்ந்து அது வசதியாக இருக்குமானால் அப்படிச் செய்வதற்கு ஆட்சேபனை ஒன்றும் இருக்காது என்றே நினைக்கிறேன். அதுபற்றியும் ஆராய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களது சுற்றுப்பயணத்தின்போது தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அழைத்து மரியாதைக்குரிய நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் பங்கு பெறச் செய்யவேண்டுமென்று திரு. பாரதிமோகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரபூர்வமான அபிஷியல் என்கெஸ்ட்மெண்டு சம்பந்தமாக செல்கிற இடங்களில் தொகுதி உறுப்பினர்களும் வந்து கலந்துகொள்வதுதான் எங்களுக்கும் அனுகூலமானது. தொகுதி நிலவரங்களை அந்த இடத்திலேயே அவர்கள் மூலமாக நன்கு தெரிந்து அதிகாரிகளிடம் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அதேகமாக அதிகாரபூர்வமான நிகழ்ச்சிகளுக்கு அமைச்சர்கள் செல்கிறபோது தொகுதி உறுப்பினர்களுக்கும் அழைப்பு அனுப்பப்படுகிறது. சில நேரங்களில் 24 மணி நேரம், 36 மணி நேரத்திற்குள் ஒரு நிகழ்ச்சியோடு இன்னொரு நிகழ்ச்சி தொடர்ந்தார்போல அமைக்கப்படுகிற நேரத்தில் அழைப்பு அனுப்ப முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பொதுவாக அவர்களும் வந்து கலந்துகொள்வதையே விரும்புகிறோம். அவர்களும் வந்து கலந்துகொண்டு ஒத்துழைப்பை நல்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

சட்டமன்ற மேல் அவை 63 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அவையாக இருக்கிறது. அது 78 உறுப்பினர்கள் கொண்டதாக அமையவேண்டும், மேற்கொண்டு 15 இடங்கள் வேண்டுமென்று இந்திய அரசினிடம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதை அவர்கள் விரைவுபடுத்தவில்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். மேற்கொண்டு அதைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உதகை கருத்தரங்கைப் பற்றி திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி போர்டு என்று வைத்திருக்கிறோம். அதில் உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல விளக்கம் அளிக்கவும், தெளிவை ஏற்படுத்தவும் பல நல்ல சொற்பொழிவுகளை வழங்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. அதைச் சரியாக நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்தால் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கிற சொற்பொழிவுகள் பலவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். கருத்தரங்கின் நோக்கத்தை அது ஏற்படுத்துமாறு காணலாம்.

1970 மார்ச் 17]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எற்றிக்கொள்ள டாக்கிள்காரர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்று திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியாரையும் ஏற்ற மறுத்தால் இப்போது இருக்கிற நிலையிலேயே அந்த டாக்கிள்காரர் யீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வழியிருக்கிறது. ஆயினும் இந்தப் புகாரும் கவனிக்கப்பட்டு அதற்கான வசதி செய்துதரப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற விடுதியில் தூல் நிலையம் வைக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதே இரண்டு இடங்களில் வைத்திருக்கிறோம். கோட்டையில் நல்லதொரு தூல் நிலையம் இருக்கிறது. ராஜாஜி மண்டபத்திற்குக் கீழே ஒரு தூல் நிலையம் இருக்கிறது. இரண்டிலும் இருக்கிற அவசியமான, நல்ல புத்தகங்களை எடுத்து விடுதியில் இடவசதி இருந்தால் அங்கே வைப்பதற்கான யோசனையும் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம், இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இங்கே இருக்கின்ற தூல் நிலையத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்ற நேசம் வாய்ப்பைவிட விடுதியிலே தூல்நிலையம் இருக்குமானால் அங்கே அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற வாய்ப்பு அதிகமாகும்தான் இருக்கும். இங்கே இருக்கின்ற தூல் நிலையம் வேறு சட்டமன்ற தூல்நிலையங்களை விடச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் வேறு பல தூல்நிலையங்களிலே கிடைக்காத அருமையான நூல்கள் இங்கே இருக்கின்றன. நான் அண்மையிலே மைசூர் சென்றிருந்தபோது மைசூர் மாநில சட்டமன்றத்தைப் பார்த்தேன். அங்கே சட்டமன்றத் துறைச் செயலாளராக இங்கே பல ஆண்டுகாலமாக இருந்தவர்தான் இருக்கிறார். தமிழ்நாட்டுச் சட்டப்பேரவை தூல்நிலையத்தின் சிறப்பு இங்கே இல்லை என்று அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலேதான் நிலையங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகின்ற வகையிலே விடுதியிலே தூல்நிலையம் அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டிய வசதிகளைப்பற்றியெல்லாம் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சு பார்த்து தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைச் சொல்லி, இந்தப் பேரவையின் மாபு காப்பாற்றப்படவும், இப்பேரவையின் பெருமையை நிலைநாட்டுகின்ற தன்மையைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளவும் பேரவை உறுப்பினர்களின் ஆதரவும் ஒத்துமையும் என்றென்றும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். உறுப்பினர்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் தங்கவின்மூலமாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்லமுறையிலே இந்தத் துறையை நடத்தி வருகின்ற செயலாளர் அவர்களுக்கும் மற்றைய அலுவலர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக வெட்டுத் தீர்மானங்களைத்திரும்பப் பெறுவதுதான் வழக்கம் என்றாலும் குறிப்பாகப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நடத்திவருகின்ற இந்தத் துறையின் மாவியங்கிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்துவதில்லை; அந்த மாபைக் கையாண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன், வற்புறுத்தவேண்டாமென்று விரும்புகிறேன்.

[1970 மார்ச் 17]

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of clarification, Sir, while introducing the Bill, the procedure adopted in the matter of Parliament is to give along with introduction a "Dummy Bill", with the heading of the Bill and main contents and not clause by clause, would it be possible to introduce that kind of procedure in our House also?

அவர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபொழுது அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன். சுட்டசபையை மாதம் இருமுறை கூட்டவேண்டும், மக்கள் குறைகளைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது வெறும் பேச்சா? நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு கூட்டமுடியாதா? அது வெறும் பேச்சா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் அதாவது டம்மி பில்லாகக் கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் அட்சேபணியில்லை. முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம், மற்றப் பாராளுமன்றங்களிலே அப்படியிருக்கிறது என்றால் அந்த வாய்ப்பும் வசதியும் இங்கே இருக்குமானால் அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கலாம்.

மாதம் இருமுறைகள் கூட்டவேண்டுமென்று யாரும் சொன்னதாக நினைவில்லை. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மாதம் இருமுறை கூட்டவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். பாராளுமன்றத்திலேகூட அப்படிச் கூடவில்லை. மதர் ஆப் பார்லிமென்ட் ஆக இருக்கிற பிரிட்டனிலேகூட அப்படியில்லை. ஏன் அசென்களிலேதான் கூட்டுகிறார்கள் இங்கே நாட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம். மாதம் மும்மாரி பெய்யவேண்டுமென்று பழமொழி சொல்வார்கள். மாதம் இருமுறை கூட்டினால் உறுப்பினர்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கான்கிறோம். உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் போனால் நீங்களும் நாங்களும் தான் இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கும். நாட்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம். இந்த உண்டே 10, 15 நாட்களுக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தான் நினைத்தோம். ஆனால் சிலபல சூழ்நிலைகளின் காரணமாக ஆறாம்தேதி வரை என்று வைத்திருக்கிறோம். ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களிலே 10 நாட்கள் கூடுகிறோம், அதிலே கொஞ்சம் நாள் அதிகப்படுத்துவதிலே சிரமம் இருக்காது. வருடம் மூன்று முறையே போதுமான அளவுக்கு நாட்களை அதிகப்படுத்திக் கூட்டுகிற நிலைமைக்குப் போவை உறுப்பினர்கள் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம், திரு. கே. பி. எஸ். மணி, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. எஸ். வரதராஜன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஆர். கனகசபை, திரு. எம். சுரேந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடங்களில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

1970 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதித் கோரிக்கை எண் : 6-மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,55,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

162. Notification issued with the G.O. Ms. No. 63, Legislative Assembly, dated the 26th September, 1969 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Legislature Travelling Allowance Rules, 1955. [*Laid on the Table of the House under Section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act, XX of 1951)*].

163. Notification issued with G.O. Ms. No. 66, Legislative Assembly, dated the 4th October, 1969 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Legislative Travelling Allowance Rules, II of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th July, 1955 [*Laid on the Table of the House under Section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951)*].

B. Reports, notifications and Other papers.

‘Nil.’.